MINISTERUL DE INTERNE
SERVICIUL EDITORIAL

76716
D 001474

VÎNĂTOAREA

MINISTERUL DE INTERNE

VÎNĂTOAREA

Pentru uzul cadrelor
Ministerului de Interne

Nr. 354

SERVICIUL EDITORIAL

— 1978 —

Traducere realizată de maior VASILE BADEA
Coperta de maior VICTOR JERCA

La începutul anului 1964, Ministerul de Justiție din Bonn a primit, prin poștă, un pachet de documente ce deveni, pentru puținii oficiali la cunoștință de cauză, Dosarul *ODESSA*.

Cuvîntul *ODESSA* nu este nici numele orașului din U.R.S.S. și nici al tîrgușorului aflat în sudul S.U.A., ci reprezintă prescurtarea denumirii unei organizații a foștilor S.S.-iști, organizație ce a contribuit în bună măsură la conservarea nazismului, a ideilor și activității specifice acestuia, precum și la supraviețuirea și reactivizarea unora dintre criminalii năimiți ai lui Hitler.

Beneficiind și de sprijinul — explicit sau implicit — al unor politicieni, organe de stat sau chiar guverne, *ODESSA* a reușit să obțină o serie de succese în realizarea scopurilor urmărite. Deși rar, a suferit însă și eșecuri. Unul dintre acestea constituie subiectul lucrării realizate pe bază de traducere intitulată *Vînătoarea*, al cărei erou principal este ziaristul vest-german Peter Miller, ce întreprinde o serie de cercetări și reușește, în final, să demaște pe un important criminal de război, un fost căpitan S.S.

Pe parcursul investigațiilor făcute, Miller se întîlnește cu acțiuni ale serviciului de spionaj israelian, cu activitățile individuale de comando ale unor evrei ce au jurat să se *răzbune* pe naziști și trebuie să înfrunte pericolele cu care îi amenință oamenii *ODESSEI*.

Recrudescența neofascismului, fenomen de tristă faimă și amintire pentru omenire, face ca lupta antifascistă să nu reprezinte doar o glorie a trecutului, ci o aprigă bătălie a prezentului, deoarece într-o serie de țări occidentale (R. F. Germania, Italia, Spania, Austria, Olanda, Belgia, Anglia, S.U.A. etc.) cercurile conservatoare, ultrareacționare finanțează și folosesc ca „detașamente de șoc" — contra forțelor progresiste, a clasei muncitoare, a partidelor de stînga și în special a celor comuniste — organizații neofasciste.

Anticomunismul este, la unele din aceste organizații, tel sau cuvînt de ordine, urmărind să semene panică și derută în rîndul opiniei publice, să atîțe ura față de omenire, ura de rasă, să anihileze și să elimine guvernele democratice pentru a instala regimuri dictatoriale cu orientări fasciste. Dealtfel, denumirile unora din ele (*Alianța apostolică anticomunistă, Echipele de supraviețuire anticomuniste* etc.) vorbesc de la sine despre anticomunismul lor.

Apreciind pericolul prezentat de neofasciști, secretarul general al partidului, președintele R. S. România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sublinia că: „într-o serie de țări occidentale se observă o reactivizare

o unor cercuri neofasciste care se străduiesc să recruteze în sînul lor elemente declasate, foști membri ai unor organizații de extremă dreaptă, folosindu-le pentru a învenina atmosfera politică internațională, pentru a sabota înfăptuirea obiectivelor stabilite la Helsinki, cursul destinderii și colaborării"[1].

Neofascismul de astăzi înseamnă amenințări și atacuri, atentate împotriva unor personalități politice sau sedii ale unor organizații progresiste, acte de violență rasială, răpiri, intimidări, simpatizante, „cărți negre" ale unor simpatizanți sau aderenți la fascism, apariția unei „literaturi" cu pretins caracter științific și obiectiv și a unor filme documentare sau artistice cu caracter apologetic, consacrate memoriei unor conducători ai celui de-al III-lea Reich, atitudini în favoarea clemenței față de foștii ofițeri naziști, vinovați de crime grele în timpul ultimului conflagrații mondiale.

Marele pericol ce-l reprezintă pentru omenire neofascismul este demonstrat și de caracterul cotețat și cuminecat al unor acțiuni ale sale petrecute în locuri și la date diferite, ce dovedește că organizațiile acestuia constituie o „rețea neagră" internațională.

Sublinînd actualitatea luptei împotriva neofascismului, cartea de față face trimiteri la metode și mijloace de acțiune, la situații și prejudicii a căror cunoaștere prezintă utilitate pentru lucrătorii Ministerului de Interne.

Parcurgînd paginile cărții, cititorul va reflecta, fără îndoială, și la învățămintele ce se pot trage din greșelile simpatizantului, curajosului și imprudentului Peter Miller.

Deși scrisă într-un stil gazetăresc, cu multe situații în care „întîmplarea fericită" îl ajută pe eroul principal să reușească reținerii făptașilor sau îi salvează de la moarte, cartea prezintă un caz real.

Cătălina GHEORGHE VARGA

[1] NICOLAE CEAUȘESCU, *Cuvîntare la Consfătuirea pe țară a activiștilor de control ai oamenilor muncii*, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate", vol. 14, Editura politică, București, 1977, pag. 44.

Capitolul I

Peter Miller se întorcea cu mașina spre centrul orașului dintr-o vizită făcută mamei sale la Olsdorf, una din suburbiile Hamburgului. Ca de obicei, aparatul de radio al mașinii era deschis și Peter asculta muzica unui spectacol transmis de un post din Germania de Nord-Vest. Era 22 noiembrie 1963, ora 20,30 — ora locală — cînd muzica încetă brusc și vocea crainicului se auzi încordată de emoție : „Atențiune ! Atențiune ! Comunicat. Președintele Kennedy a fost omorît. Repet, președintele Kennedy este mort".

Miller nu mai privi șoseaua, ci își aruncă ochii pe banda de undă, slab luminată, aflată în partea de sus a radioului, vrînd parcă să contrazică ceea ce-i auziseră urechile, să se convingă că aparatul se află pe lungimea de undă a unui fals post de radio, a unuia care transmitea absurdități pentru amuzamentul ascultătorilor.

Consternat, Peter apăsă ușor pe frînă și trase pe partea dreaptă a șoselei, așa cum făceau mulți dintre cei care îl precedau ori îl urmau. Se scurse așa vreo jumătate de oră, timp în care ascultă informațiile suplimentare sosite pe calea undelor.

Ca ziarist, Peter își imagina haosul din birourile de presă din țară, fiecare funcționar al redacțiilor fiind chemat pentru a da o mînă de ajutor, necesară scoaterii unei ediții senzaționale, care să fie citită la micul dejun.

Acum nu se putea găsi printre aceștia — deși ar fi dorit să se afle din nou printre cei din redacția unui cotidian — deoarece de trei ani devenise ziarist independent și se specializase în culegerea de date privind situația internă din Germania, în special a celor referitoare la activitatea de poliție, mai exact crimele și lumea interlopă.

În timp ce la radio știrile continuau, mintea sa lucra deja încercînd să depisteze un alt „unghi" din care să dea o „lovitură" în țara sa, gîndindu-se că ar putea imagina ceva interesant pe marginea evenimentului propriu-zis. Dar nu întrezărea încă nimic...

Întotdeauna ești tentat să te întrebi ce s-ar fi întîmplat dacă... ori dacă nu. De obicei, este un exercițiu fără nici o urmare, căci ceea ce ar fi putut să fie constituie cel mai profund mister din toate misterele. Dar probabil că nu sîntem departe de adevăr presupunînd că dacă Miller nu ar fi ascultat radioul în noaptea aceea și nu ar fi tras mașina pe dreapta timp de o jumătate de oră, el nu ar fi avut posibilitatea să vadă ambulanța, nici să audă de Salomon Tauber ori Eduard Hoschmann.

Își termină țigara, ascultînd în continuare radioul, coborî geamul ferestrei și aruncă chiștocul. La atingerea unui buton, motorul de 3 800 cm³ de sub lunga capotă înclinată în față a *Jaguarului XK 150 S* tună scurt, iar apoi își reluă murmurul său plăcut și abia perceptibil, ca al unui animal care încearcă să iasă din cușcă. Miller semnalizâ, se convinse că nu vine nimeni din spate și demară, intrînd în suvoiul traficului aglomerat de pe șosea.

Se afla la semaforul de pe strada Stresemann, iar mașinile așteptau, acesta fiind pe roșu, cînd auzi sirena ambulanței în spatele său. Aceasta venea dinspre stînga, țipătul sirenei urcînd și coborînd în tonul ei specific; micșoră viteza înainte de a intra în intersecție și, ignorînd lumina roșie a semaforului, depăși botul mașinii lui Miller, luînd-o spre strada Daimler. Ziaristul reacționă condus doar de reflexe. Introduse în viteză, *Jaguarul* se luă după ambulanță și imediat se află la cel 20 m de ea. După această manevră bruscă, fu tentat să meargă acasă, gîndind că, probabil, nu va descoperi nimic senzațional, deși... nu se știe niciodată. Ambulanțele înseamnă necaz și un necaz poate constitui o poveste, mai ales dacă te afli primul la fața locului și întreaga afacere a fost clarificată înainte ca ceilalți reporteri să sosească.

Ar fi putut fi un mare accident rutier sau un incendiu în port, o clădire de locuințe în flăcări, cu copii prinși înăuntru. Putea fi orice. Miller purta cu el întotdeauna un mic aparat de fotografiat cu bliț, pe care îl ținea în torpedoul mașinii, fiindcă niciodată nu se știe ce se poate întîmpla.

Cunoștea o persoană care fusese prezentă pe aeroportul din München la 6 februarie 1958, cînd avionul ce transporta echipa de fotbal Manchester United se prăbușise în flăcări la pămînt, la cîteva sute de metri de el. Tipul nu era profesionist, dar avu ideea de a folosi aparatul de fotografiat pe care îl luase pentru vacanță și imortalizâ primul pe pelicală avionul cuprins de flăcări. Diferitele reviste ilustrate l-au plătit pentru aceste imagini peste 5000 lire sterline.

Ambulanța cotea cînd la dreapta, cînd la stînga în labirintul de străzi mici și sărăcăcioase ale cartierului Altona, lăsînd gara în stînga și îndreptîndu-se direct spre fluviu. Omul de la volanul acestei ambulanțe cu botul plat și cu caroseria înaltă, de tip *Mercedes*, cunoștea bine Hamburgul și, de asemenea, se pricepea să conducă o mașină. Deși avea un motor mai puternic și o suspensie bună, Miller simțea roțile din spate ale *Jaguarului* tremurînd și derapînd pe pietrele pavajului ud de ploaie.

Ziaristul trecu în viteză pe lîngă un depozit de piese auto și, două străzi mai departe, avu răspunsul cu privire la locul către care se îndrepta mașina din fața sa. Ambulanța intră într-o stradă sărăcăcioasă și desfundată, slab luminată, mărginită de imobile cu camere de închiriat, și opri lîngă o locuință în fața cărela se afla deja o mașină a poliției.

Un sergent solid, îmbrăcat cu o manta de ploaie, strigă la mulțimea adunată în fața imobilului să se retragă pentru a permite ambulanței să ajungă în fața ușii. Aceasta se strecură prin spațiul eliberat, șoferul și însoțitorul săriră jos, înconjurară ambulanța și scoaseră din ea o targă goală. După o scurtă convorbire cu sergentul, cei doi urcară în fugă scările.

Miller își trase *Jaguarul* pe marginea opusă a străzii, la cca 20 m mai înapoi, și privi mirat. Nici accident, nici foc, nici copii în pericol. Probabil vreun banal atac de cord. Coborî din mașină și se îndreptă spre mulțimea pe care sergentul o ținea cît mai departe de ușă, pentru a asigura un culoar liber spre ambulanță.

— Aveți ceva împotrivă dacă ure? întrebă Miller.

— Categoric, da. N-aveți ce căuta acolo.

— Sînt ziarist, spuse Miller, arătîndu-i legitimația emisă de autoritățile orașului Hamburg.

— Și eu sînt polițist, răspunse sergentul. Nimeni nu poate urca. Aceste scări sînt destul de strîmte și nici o treaptă nu oferă siguranță. Personalul ambulanței va sosi jos imediat.

Polițistul era un uriaș, așa cum le stă bine sergenților de vază din secțiile mai dure ale forțelor polițienești din Hamburg. Înalt de peste 1,90 m, în mantaua de ploaie, cu brațele larg deschise pentru a ține în frîu mulțimea, părea tot atît de greu de trecut ca și zidurile unei cetăți.

— Ce se întîmplă sus ? întrebă Miller.

— Nu pot face declarații. Încercați mai tîrziu la secția de poliție.

Un civil coborî scările și apăru pe trotuar. Miller îl recunoscu. Fuseseră colegi de școală, iar acum era detectiv, ajutor inspector în cadrul poliției din Hamburg, centrala Altona.

— Hei, Karl !

Tînărul inspector se întoarse cînd își auzi numele, privi la mulțimea din spatele sergentului și îl descoperi pe Miller, ce stătea cu mîna dreaptă ridicată. Pe fața lui Karl apăru o grimasă, care putea însemna și că întîlnirea îi face plăcere și că este exasperat. Făcu un semn sergentului.

— E în regulă, sergent. Dumnealui este mai mult sau mai puțin inofensiv.

Sergentul îi permise lui Miller să treacă și acesta dădu mîna cu Karl Brandt.

— Ce căuți aici ?

— Am urmărit ambulanța.

— Vultur de pradă. Cu ce te mai ocupi ?

— Ca de obicei. Ziarist pe cont propriu.

— Se pare că te descurci bine. Îți văd mereu numele în revistele ilustrate.

— Îmi cîștig existența. Ai auzit de Kennedy ?

— Da. A dracului treabă. Mai mult ca sigur că vor întoarce Dallasul pe dos în noaptea asta. Bine că nu sînt pe acolo.

Miller făcu un semn interogativ cu capul spre holul aproape întunecat al încăperii în care un bec slab, de cîțiva wați, arunca o lumină gălbuie peste tapetul jupuit de pe pereți.

— O sinucidere. Gaze. Vecinii au simțit mirosul ieșind pe sub ușă și ne-au chemat. Bine că n-a aprins cineva vreun chibrit, fiindcă totul n-ar mai fi mirosit decît a fum aici.

— Nu cumva e vorba, din întîmplare, de vreo stea de cinema ? întrebă Miller.

— Ei, parcă în asemenea case locuiesc stelele de cinema. Nu, era un moșneag. Arată ca și cum ar fi fost mort de ani de zile. Nu e noapte în care să nu avem cîte un caz asemănător.

— Sărmanul, oriunde s-ar duce acum, nu-i poate fi mai rău decît aici.

Pe fața inspectorului apăru un zîmbet fugar. Se întoarse spre cei doi oameni ai ambulanței ce coborau cu dificultate ultimele trepte ale scării care scîrțîia din toate încheieturile. Ajunseră în holul de trecere, iar Brandt se întoarse spre mulțime și spuse :

— Faceți puțin loc ! Lăsați-i să treacă !

Prompt, sergentul luă vorbele inspectorului drept ordin și împinse mulțimea mai în spate. Cei doi oameni ai ambulanței ieșiră pe trotuar și se îndreptară spre ușile deschise ale acesteia. Brandt îi urmă, avîndu-l alături de el pe Miller.

Între timp, oamenii ambulanței ajunseră la ușa mașinii, primul potrivi capetele tărgii în locașurile din interiorul acesteia, iar al doilea tocmai se pregătea s-o împingă înăuntru.

— O clipă, spuse Brandt și dădu în lături un colț al păturii care acoperea fața mortului. O simplă formalitate, se adresă el, de data aceasta lui Miller. Raportul meu trebuie să menționeze că am însoțit cadavrul pînă la ambulanță și că apoi l-am revăzut la morgă.

După o privire rapidă, Brandt aranjă la loc pătura și făcu un semn de încuviințare spre asistentul ambulanței aflat în spatele său. Făcu cîțiva pași înapoi, în timp ce asistentul împinse targa în locașul ei, închise ușile și se îndreptă spre cabină pentru a lua loc lîngă colegul său. Ambulanța porni și mulțimea începu să se împrăștie.

Miller se uită la Brandt și ridică din sprîncene :

— Fermecător.

— Da, sărmanul bătrîn ; un bulgăr de pămînt. Nu cred că e ceva pentru tine.

Miller păru dezamăgit.

— Nici o șansă. Așa după cum spuneai, în fiecare noapte e cîte un caz. Peste tot în lume sînt oameni care mor noaptea și nimănui nu-i pasă. Nu e însă același lucru și cu moartea lui Kennedy.

Inspectorul Brandt rise în zeflemea.

— Ai dracului sînteți voi, ziariștii.

— Să judecăm drept. Despre moartea lui Kennedy vor lua cunoștință toți cei care cumpără și citesc ziarele.

— Așa e. Și acum trebuie să mă întorc la secție. La revedere, Peter.

Își strînseră din nou mîinile și se despărțiră. Miller o porni înapoi către gara Altona, intră apoi pe șoseaua ce ducea

spre centrul orașului, iar douăzeci de minute mai tîrziu își *Jaguarul* în parkingul subteran din Piața Hansa, la mai puțin de 200 m de imobilul în care locuia într-un apartament de la ultimul etaj.

Lăsă mașina, urcă rampa garajului, ieși în stradă și apoi ajunse în apartamentul său. Era aproape de miezul nopții. Își pregăti cîteva ouă, jumări și ascultă ultimele știri. Se vorbea exclusiv despre Kennedy și, atîta timp cît de la Dallas nu mai sosea nimic nou, comentariile erau făcute din punctul de vedere german. Poliția îl căuta încă pe asasin. Crainicul înșirase în amănunte privind afecțiunea lui Kennedy pentru Germania, cu referiri la vizita efectuată la Berlin în vara trecută și la declarația pe care a făcut-o în limba germană — „Ich bin ein berliner".[1]

După aceea fură redate înregistrarea unei alocuțiuni funerare, rostită în semn de omagiu de către Willi Brandt, primarul Berlinului de Vest, precum și alte discursuri omagiale, ale cancelarului Ludwig Erhard și fostului cancelar Konrad Adenauer.

În timp ce la Hamburg ceasurile arătau miezul nopții, la Cairo trecuse de ora unu. Cinci persoane se aflau în salonul confortabil al unei clădiri situată în afara orașului, lîngă o școală de echitație din apropierea piramidelor. Cei cinci avuseseră parte de o cină îmbelșugată și erau acum într-o stare de bună dispoziție, datorită veștilor de la Dallas, pe care le aflaseră cu patru ore mai înainte.

Trei dintre ei erau germani, iar ceilalți doi egipteni. Soția gazdei, care era și proprietarul școlii de echitație, se dusese de mult la culcare, lăsîndu-i pe bărbați să discute în acele ore mici ale nopții.

Școala de echitație era locul favorit de întîlnire a elitei societății din Cairo și a puternicei colonii germane, formată din mai multe mii de persoane.

Lăfăit într-un fotoliu confortabil din piele situat lîngă fereastra cu obloanele trase, se afla Peter Bodden, fost expert în probleme evreiești în cadrul ministerului de propagandă nazist al lui Joseph Goebbels. Refugiat în Egipt aproape imediat după terminarea războiului, trimis fiind în secret de către

[1] Eu sînt un berlinez. — I. germana (N.R.)

ODESSA, Bodden își luase numele egiptean de El Gunra și lucra tot ca expert în probleme evreiești. Într-o mînă ținea o sticlă de whisky.

În stînga lui ședea un alt fost expert al statului-major al lui Goebbels, Max Bachmann. Între timp adoptase religia musulmană, făcuse un pelerinaj la Mecca și acum se numea El Hadji. În semn de respect pentru noua lui religie, ținea în mînă un pahar cu suc de portocale. Amîndoi continuau să rămînă însă naziști fanatici.

Cei doi egipteni erau colonelul Chams Edine Badrane, consilier personal al mareșalului Abdel Hakim Amer, care a devenit mai tîrziu ministrul apărării al Egiptului, înainte de a fi condamnat la moarte pentru trădare după războiul de șase zile din 1967. Colonelul Badrane va trece apoi în dizgrație totală, odată cu șeful său. Celălalt era colonelul Ali Samir, șeful *Maukhabarat*-ului, serviciul secret de informații egiptean.

Mai fusese un oaspete la cină, oaspetele de onoare, care plecase în grabă înapoi la Cairo în jurul orei nouă și jumătate seara, ora locală, cînd se difuzaseră știrile privind moartea președintelui Kennedy. Acesta era președintele Adunării Naționale Egiptene, un colaborator apropiat al lui Nasser.

Peter Bodden ridică paharul spre tavan.

— Deci, Kennedy, iubitul evreilor, a murit. Domnilor, doresc să țin un toast.

Remarca privind afecțiunea lui Kennedy față de evrei nu produse nici o impresie asupra celorlalte persoane din cameră.

La 14 martie 1960, pe cînd Eisenhower era încă președinte al Statelor Unite, premierul Israelului, David Ben Gurion, și cancelarul Germaniei, Konrad Adenauer, se întîlniseră în secret la hotelul *Waldorf-Astoria* din New York. Era vorba de o întîlnire despre care cu zece ani mai înainte se credea că este imposibilă.

Chiar în 1960, era de necrezut ceea ce se petrecuse în realitate la această întîlnire ale cărei detalii nu au ieșit la iveală decît cîțiva ani mai tîrziu. Înșiși președintele Nasser nu le luă în serios în 1963, cînd *ODESSA* și serviciul secret al colonelului Samir îi puseseră pe birou informațiile obținute.

Cei doi oameni de stat semnaseră în 1960 o convenție potrivit căreia Germania Occidentală se angaja să ofere Israelului un credit de cincizeci de milioane dolari anual, fără vreo stipulație complimentară. Pe de altă parte însă, Ben Gurion

descoperi curînd că a dispune de bani era una, iar a avea unele surse de armament era cu totul altceva. Șase luni mai tîrziu, convenția de la *Waldorf* fu completată cu o alta, semnată de miniștrii apărării ai Germaniei și Israelului. Noua convenție preciza că Israelul putea folosi banii vest-germani pentru a cumpăra armament tot din Germania.

Adenauer, conștient de implicațiile ce le putea aduce cea de-a doua convenție, amînă punerea ei în aplicare pînă în noiembrie 1961, cînd efectuă o vizită la New York pentru a se întîlni cu noul președinte, John Fitzgerald Kennedy.

Kennedy exercită presiuni asupra lui Adenauer. El nu dorea să livreze Israelului arme direct din S.U.A., dar voia totuși ca acesta să le primească de undeva. Israelul avea nevoie de avioane de luptă și de transport, de piese de artilerie de 105 mm, de vehicule blindate pentru transportul trupelor și în special de tancuri. Or, Germania dispunea de toate, în cea mai mare parte de la americani.

Sub presiunile exercitate de Kennedy, cea de-a doua convenție intră în vigoare. Primele tancuri germane începură să sosească la Haifa spre finele lunii iunie a anului 1962. Nu era însă cu putință să se mențină mult timp secretul ; prea multe persoane luaseră cunoștință de el.

ODESSA îl descoperi la sfîrșitul anului 1962 și imediat, prin agenții ei de la Cairo, îl informă pe egipteni.

La sfîrșitul anului 1963, situația luă o altă întorsătură. La 15 octombrie, Konrad Adenauer, vulpoiul de la Bonn, „cancelarul de granit", se retrase. Locul lui fu luat de Ludwig Erhard care, deși ca părinte al „miracolului economic" al Germaniei se bucura de mare popularitate, în ceea ce privește politica externă era slab și șovăitor.

Încă din perioada cînd Adenauer se afla la putere, în sînul cabinetului său exista un grup de persoane care în mod deschis se declarau împotriva înarmării Israelului și căutau să oprească livrările de armament chiar înainte ca ele să începă. Bătrînul cancelar, nedezmințindu-și marea lui putere, îi reduse însă la tăcere doar cu cîteva cuvinte și lucrurile continuară să se desfășoare normal.

Erhard era însă altfel de om și își cîștigase deja porecla *Leul de cauciuc*. Imediat după ce el își luă postul în primire, grupul celor ce se opuneau înarmării Israelului, sprijinindu-se și pe Ministerul de Externe, ce înclina spre îmbunătățirea relațiilor cu lumea arabă, pe care le dorea excelente, repuse problema pe tapet. Erhard începu să oscileze, deși, în fond, determinantă era voința lui Kennedy, potrivit căreia Israelul trebuia să primească armamentul „vie Germania". Dar brusc surveni asasinatul. Marea întrebare în acele ore mici ale dimineții de 23 noiembrie era una singură : va renunța noul președinte, Lyndon Johnson, să facă presiuni asupra Germaniei și-l va lăsa pe indecisul cancelar de la Bonn să revoce convenția ? În fapt el nu o făcu, dar la Cairo erau mari speranțe că o va face.

Gazda veselei adunări era Wolfgang Lotz, născut la Mannheim în 1921. El trecea drept fost maior în armata germană și un antisemit fanatic, care emigrase în 1961 la Cairo, unde înființase școala lui de echitație. Blond, cu ochi albaștri și o înfățișare de vultur, era unul dintre principalii favoriți ai personalităților politice influente din Cairo și ai germanilor expatriați, în special ai celor din comunitatea nazistă.

Se întoarse către oaspeți, cu un zîmbet larg. Nimeni nu-și putea da însă seama dacă nu cumva în zîmbetul lui era și ceva fals. În realitate, zîmbetul era fals în întregime. Se născuse evreu,[1] în Mannheim, dar în 1933, la vîrsta de 12 ani, emigrase în Palestina. Se numea Ze'ev și avea gradul de maior în armata israeliană. În acel moment era unul din agenții de frunte ai spionajului israelian din Egipt.

Acum, el abia aștepta plecarea oaspeților, deoarece ceea ce declarase unul din ei era de o importanță vitală pentru Israel și se gîndea cu disperare cum să facă să rămînă singur pentru a merge în baie și a transmite mesajul la Tel Aviv. Dar fața sa nu trăda cu nimic gîndurile care îl frămîntau, ci, dimpotrivă, continua să fie zîmbitoare.

Peter Miller se trezi a doua zi de dimineață aproape de ora nouă. Cînd ochii i se obișnuiră cu lumina, intră în baie, luînd cu el tranzistorul portativ pentru a asculta știrile în timp ce-și făcea dușul și se bărbierea.

După ce se uscă, merse în bucătărie să-și facă o cafea, însă în același timp sună și telefonul. Se abătu spre salonaș și răspunse.

— Peter ?

— Da, cine este acolo ?

— Karl.

Mintea îi era încă neclară și nu recunoscu vocea.

— Karl ?

---

[1] Pentru detalii, a se vedea lucrarea *Spionaj în școala de echitație*, editată pe plan intern în anul 1976. (N.R.)

Vocea de la celălalt capăt al firului deveni nerăbdătoare :

— Karl Brandt. Ce e cu tine ? Încă nu te-ai trezit ?

Miller își reveni în fire.

— Oh, da, sigur, Karl. Îmi pare rău. Tocmai m-am sculat. Ce s-a întîmplat ?

— E vorbă despre evreul acela mort. Vreau să vorbesc cu tine.

Miller nu pricepea.

— Care evreu mort ?

— Cel ce s-a gazat noaptea trecută în Altona. Nu poți să-ți reamintești nici atîta lucru ?

— Da, desigur. Îmi amintesc... noaptea trecută... spuse Miller. Nu știam însă că era evreu. Ce e cu el ?

— Vreau să vorbesc cu tine, îi răspunse inspectorul de poliție. Dar nu la telefon. Putem să ne vedem ?

— Sigur, spuse el. Vrei să luăm prînzul împreună ?

— Da, răspunse Brandt.

— În regulă. Dacă crezi că e ceva important, fac cinste eu.

Peter numi un mic restaurant, fixă ora treisprezece și puse receptorul în furcă. Era încă contrariat, deoarece nu concepea că sinuciderea unui bătrîn, fie el și evreu, ar putea constitui un subiect de senzație.

În timpul prînzului, Karl părea că dorește să evite subiectul pentru care îl chemase la întîlnire, dar, cînd se aduse cafeaua, el spuse fără vreo altă introducere :

— Omul de astă-noapte...

— Da, ce e cu el ? interveni Miller.

— Probabil ai auzit cum i-au tratat naziștii pe evrei, în timpul războiului și chiar mai înainte ?

— Desigur. Doar știi și tu că de-abia vorbit destul despre asta la școală.

Miller era tulburat și încurcat totodată. Ca tuturor germanilor mai tineri, li se spusese la școală că el și ceilalți concetățeni ai săi erau acuzați de crime de război în masă. În acel timp, acceptase ideea respectivă fără a ști măcar despre ce este vorba. Mai tîrziu, în perioada imediat postbelică, i-a fost greu să descopere ce înțelegeau profesorii prin aceasta. Nu avea nici pe cine întreba și nici pe cineva care să-l lămurească. La vîrsta maturității reuși să citească cîte ceva despre această problemă și cu toate că ceea ce aflase îl dezgustase, nu concepea că el personal ar avea vreo legătură cu asemenea fapte. Totul se petrecuse altă dată, în alte locuri, la mari dis-

tanțe. Nici el, nici tatăl său și nici mama lui nu fuseseră acolo cînd se întîmplaseră aceste lucruri. De aceea, a rămas contrariat cînd Karl a adus în discuție subiectul respectiv.

La rîndul său, Brandt își agita cafeaua, el însuși fiind în încurcătură și neștiind cum să înceapă. În sfîrșit, se hotărî :

— Bătrînul de noaptea trecută era un german-evreu, care a fost închis într-un lagăr de concentrare.

Miller își reaminti fața mortului de pe targă. Așa-sfîrșeau acești oameni ? Era ridicol. Probabil că omul fusese eliberat de către aliați cu 18 ani mai înainte și ar fi trebuit să trăiască pînă la adînci bătrînețe. Fața mortului continua să-l obsedeze. Pînă atunci, după cîte își aducea aminte, nu văzuse încă pe cineva care să fi fost internat într-un lagăr. Pe de altă parte, și de acest lucru era sigur, nu întîlnise nici pe vreunul din ucigașii din S.S. Un astfel de om ar fi fost remarcat pînă la urmă, fiind altfel decît ceilalți.

Gîndul i se duse înapoi la publicitatea făcută în urmă cu doi ani cu ocazia judecării lui Eichmann la Ierusalim. Timp de cîteva săptămîni, capul de afiș al ziarelor l-au constituit relatările cu privire la acest caz. Îi veniră în minte fața din cabina de sticlă în care se afla asasinul și impresia odioasă ce i-o făcuse. Citise toate relatările presei în legătură cu procesul care, pentru prima oară, îl introdusese în activitatea și metodele de lucru ale S.S.-ului, în rezultatele lor finale. Dar toate acestea se petrecuseră într-un trecut mai îndepărtat, în alte țări. Nu-și făcuse însă probleme personale din aceste întîmplări.

Gîndurile îi reveniră la prezent, intuind atmosfera penibilă pe care o creau cuvintele lui Brandt.

— Și ce-i cu asta ? îl întrebă pe detectiv.

Drept răspuns, Brandt scoase din servieta sa un pachet învelit într-o hîrtie groasă și îl puse pe masă.

— Bătrînul a lăsat un jurnal scris de el. De fapt, nici nu era așa bătrîn. Cincizeci și șase de ani. Se pare că și-a notat întîmplările din acele timpuri, ascunzîndu-și însemnările în obielele în care își înfășura picioarele. După război, le-a transcris pe toate, alcătuind astfel un jurnal.

Miller se uită la pachet cu un interes nu prea mare.

— Unde l-ai găsit ?

— Era chiar lîngă cadavru. L-am luat de jos și l-am dus acasă. L-am citit noaptea trecută.

Miller îl privi pe fostul său coleg de şcoală plin de curiozitate.

— Şi a fost rău ?

— Oribil. Nu-mi închipuiam că ceea ce le-au făcut acestor oameni a fost atît de îngrozitor.

— Şi de ce mi l-ai adus mie ?

De data asta Brandt se află în mare încurcătură şi dădu din umeri.

— M-am gîndit că poate scoţi ceva interesant din el.

— Cui i-ar aparţine acum de drept ?

— Legal vorbind, urmaşilor lui Tauber. Dar ei sînt toţi dispăruţi, astfel că după părerea mea ar trebui să aparţină poliţiei, dar aceasta n-ar face altceva cu el decît să-l claseze la arhivă. Dacă îl vrei, îl poţi avea, numai să nu se afle că ţi l-am dat eu. Nu doresc să am necazuri cu autorităţile.

Miller achită nota şi plecară împreună din local.

— Perfect, îl voi citi. Dar nu promit că am să depun vreun efort special pentru a scoate cine ştie ce de aici. Poate vreun articol pentru o revistă.

Brandt se întoarse spre Peter, zîmbind uşor.

— Eşti un bastard plin de cinism, spuse el.

— Nu, răspunse Miller. Spun asta deoarece, la fel ca pentru cea mai mare parte din public, este ceva care nu mă interesează nici ca timp, nici ca spaţiu. Dar cu tine ce se întîmplă ? După zece ani de poliţie credeam că ai să devii un tip mai dur. Aceste lucruri te-au impresionat, nu-i aşa ?

Brandt deveni din nou serios. Privi la pachetul de sub braţul lui Miller şi înclină uşor capul.

— Da, da, m-au impresionat. Niciodată nu am putut crede că a fost atît de îngrozitor. Şi, ca să nu uit : este vorba nu numai de o istorie privind trecutul, ci şi de una care s-a terminat aici la Hamburg noaptea trecută. La revedere, Peter.

Detectivul se îndepărtă, neştiind cît de mult greşise spunînd aceste cuvinte. Istoria nu se sfîrşise.

Capitolul II

Peter Miller duse pachetul pe care i-l dăduse Brandt acasă, unde ajunse puţin după ora trei. Îl aruncă pe masa din salonaş şi, înainte de a se apuca să-l desfacă, se duse să-şi prepare o mare cantitate de cafea. Se aşeză în fotoliul său favorit, îşi puse o ceaşcă de cafea la îndemînă, aprinse o ţigară şi apoi deschise pachetul.

Jurnalul era, de fapt, un dosar ce conţinea între coperţile tari de carton file prinse la margine cu agrafe ce permiteau ca unele să fie scoase sau altele noi introduse.

Dosarul cuprindea o sută cincizeci de pagini bătute probabil la o maşină veche, deoarece unele litere erau dezaliniate pe orizontală sau verticală, iar altele şterse. Se părea că fuseseră scrise cu mulţi ani în urmă, fiindcă cea mai mare parte din pagini, deşi netede şi curate, erau îngălbenite de vreme. La început şi la sfîrşit existau însă cîteva file mai noi, scrise, evident, doar cu puţine zile mai înainte. Primele pagini constituiau un fel de prefaţă, iar cele de la sfîrşit semănau cu un epilog. Verificînd datele cuprinse în prefaţă şi epilog, stabili că ele fuseseră scrise la 21 noiembrie, deci cu două zile mai înainte. Miller presupuse că aceste pagini au fost scrise după ce autorul lor luase hotărîrea de a-şi pune capăt zilelor. Îşi aruncă privirea pe cîteva paragrafe de pe prima filă şi fu surprins să constate că limba folosită era clară, o germană perfectă, a unui om cult. Pe hîrtia albă aplicată pe exteriorul primei coperţi scria cu litere mari de tipar, executate cu cerneală neagră : JURNALUL LUI SALOMON TAUBER.

Miller se adînci mai mult în fotoliu, întoarse prima pagină şi începu să citească.

de război, aparținînd clasei [illegible], s-a despă-
[illegible] pînă în timpul [illegible]
Hans Lachmann [illegible]
t ca arhitect pînă în 1941.

pe o ladă de ambalaj, supraveghind cele cîteva mii [illegible]

terminarea războiului, cînd aliații se refereau la el, îl [illegible]

că nu exista nici o fabrică de [illegible]
mașina respectivă era, de fapt, [illegible]
dinbaju lagărului, expresia „D[illegible]

Ruschmann la apelul de dimineață. De data
oferi nici un voluntar și de aceea Ruschmann,
deloc prefăcută, începu [illegible]

[illegible] al unuia rînd, [illegible]
[illegible] de aproape 65 ani, prevăzînd șiretlicul, [illegible]

[illegible] abuși extenuată la pămînt. În
[illegible] o mulțime [illegible]
[illegible] Se uită
[illegible] nteriorul gheetoului și la jumătatea lui

la muncă sau la locurile de execuție
Jurnalul continua apoi cu alte evenimente petrecute după
Tauber a devenit *kapo*

Deși Roschmann mă văzuse la față, se părea că
amintește de mine Louise atîția cu cravașa peste față
anul mai mult sau mai puțin nu conta pentru me

Cea mai mare parte din cei aleși în această seară
se îndreptară și porniseră spre poarta lagărului, u
fie duși pînă la pădurea din dosul, unde să fie exec
Tracit lîngă poarta aștepta și o dubă de gazare, din l

ntruct era prea slăbită ca să
duber, mult prea înaltă, se în
ucurăm unul la altul și încer

Ascuța Tauber se pare că est
ar trebui să te lăsăm puțin așa să se

Ne
Ochii ei
vățătoare femeie, se îngustară de
pară ar fi sesizat
vină îi apăru pe față

— Cum
Ce
Ne părea
scri

— Ți

Încovîrșita din cap mut. Zîmbetul i se transformă în
ojet.

— Ei bine, scumpul meu Tauber, unde-ți sînt manierele?
Vezi-o pe doamna să urce în mașină!

Stam încă nemișcat, incapabil să fac vreun gest. Se apro-

Î
d
Ne
Î
d
ul,
Ți
to

Imediat ce duba plecă, Roschmann se întoarse spre mine,
rînjească:

T

Vezi
Ne
Pr
br
Ș
ob
v
d
ne
ce
ne
Ți
ne
ex

nici un blestem, fundcă de [illegible]
tau tului de vinovăție. Acesta [illegible]
[illegible]
încă se mai tira pe picioare..."

[illegible]i. Tauber descria [illegible]

trași la răspundere pentru crimele lor, au început [illegible]

ordonă sanitarul:

[illegible]ați-vă pe vas și cărați-l [illegible] nostru.

pe răniți! Vasul a [illegible]

[illegible]armelor

[illegible]rmane ce fugea [illegible]l meu. Uitîndu-se casevă tărgue să le debarce, [illegible]

— Cine a ordonat să fie [illegible] acești bolnavi?

Roschina n se apropie de el, venind din spate, și spuse:

— Vasul a fost [illegible]
[illegible]

să privesc scena și-l văzui pe Roschmann [illegible]lui, cu care trase între umeri căpi-

[illegible] se răsuci și muri înainte de a cădea cu spatele

care-l avea la gît căzu și, cînd m-am apro-

medalie. Nu am aflat niciodată numele căpi- însă -Crucea de cavaler cu coroana de

noul şir de atrocităţi ale

gărului din Stuthof au fost conduşi spre Berlin în

Grupul lui Tauber a fost trimis la închisoarea oraşului şi lăsat pe seama unor bătrîni ce alcătuiau paza locală şi care, nefiind în stare să-i hrănească, le dădeau voie să-şi caute de mîncare prin satele din împrejurimi.

Cu prilejul uneia din aceste ieşiri, Tauber l-a întîlnit din nou pe Roschmann.

... Era în ziua de 3 aprilie 1945. În acea zi fusesem cu oraş, şi adunasem un sac de cartofi. Ne tîram înapoi cu prada

-se spre vest. Încetini puţin pentru a evita o căruţă pe şosea, iar eu uitîndu-mă, fără a-i da atenţie deose-

cercau şansa de a scăpa spre vest. Alături de şofer, îmbrăcat

R

b

C

S

fr

El

ofiţerului şi rămase timp îndelungat cu ochii aţintiţi în tavan. Aproape de ora cinci dimineaţa, înainte de a adormi, hotărîrea sa era luată. Va face totul pentru a pune mîna pe Eduard Roschmann.

Capitolul III

[illegible] soller adormise, un *Coronado* gigant

[illegible]
ținută a fetei. Din micul grup de oameni care au văzut Mercedesul
fiind una și aceeași persoană cu cea aflată acum în avion.

[illegible]
țean argentinian, nume care prin semnificația lui reprezenta
o glumă sinistră la adresa lumii întregi, căci Suertes în spa-

[illegible]
lui Hitler pentru lagărele de concentrare. Pe listele celor „căutați", atît în Germania de Vest, cît și în Israel, el figura pe locul trei, după Martin Bormann și fostul șef al Gestapoului.

[illegible]

Rolul pe care Richard Gluck l-a jucat în crimele comise de S.S. a fost unic și se potrivea perfect cu modul cum reușise să-și asigure deplina dispariție în mai 1945. Mai mult

[illegible]

[illegible]

[illegible] convenție ? Știi de tancurile, tunurile și alte ge[illegible] mente [illegible] și în prezent se livrează în cantități masive din [illegible] în Israel ?

[illegible] desigur.

[illegible] știi la curent cu faptul că organizația noastră face [illegible]

Israelul ce va veni ?

[illegible] dată vreau să mă refer la linia politicii noastre, care [illegible] să fie aceea de a-i informa cît mai amănunțit pe egipteni cu date privind convenția trădătoare pentru ca ei să poată face, pe căile diplomatice, cele mai puternice presiuni asupra Bonnului. Aceste presiuni au contribuit deja la formarea unui grup în Germania, care, din motive politice, se opune cu în-

(Cel scris de [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

— Excelent, răspunse Gluck [illegible]

— [illegible] reprezintă al doilea pilon al planului nostru. Între-[illegible] ODESSA a numit un ofițer care să recruteze din Germania

mulțimi. Deși nu erau decît [illegible]
cărcătură explozivă atomică, ele [illegible] de
asemenea arme care urmau să fie lansate [illegible]

Generalul Glück făcu o pauză, trase din [illegible] de [illegible] reveni apoi la situația prezentă.

– Necazul este că nu sîntem în măsură, deo[illegible] oferim sistemul de teleghidare pentru rachete, iar fa[illegible] [illegible] [illegible] [

gentina.

Glück dădu din cap

zultatele activității lui au atins un stadiu important, ar
spune chiar crucial. Ca atare, dacă cineva, oricine ar fi, v
om, va trebui să fie moderat. Mai întîi o atenționare și apoi
o soluție care să-l reducă definitiv la tăcere. Mă urmărești ?
Nimeni, repet, absolut nimeni nu trebuie să-l expună pe
Vulkan vreunui pericol ori să-i cunoască adevăratul nume.

Generalul S.S. se ridică.

— Am terminat. Acestea au fost instrucțiunile pentru
dumneata

Capitolul IV

știi dacă mai trăiește.

Karl Brandt ședeau unul lîngă altul în
na primului, oprită în fața casei detectivului. Era dumi-
ziua liberă a acestuia, și Miller îl condusese acasă după

de aceea va trebui să stabilesc în pri-
rind adevărul. Dacă Roschmann e mort, desigur, totul
de baltă. Poți să mă ajuți ?

Brandt se gîndi la ceea ce i se cerea și apoi dădu încet
din cap.

— Nu, îmi pare rău. Nu pot

— De ce nu ?

— Iată care este situația. Dîndu-ți jurnalul, ți-am făcut
o favoare, crezînd că poți scoate ceva interesant din el pentru
tale, dar nici prin gînd nu mi-a trecut că vei încerca

— Fiindcă din acest jurnal nu poate ieși un subiect, re-
Miller. Ce să scriu ? „Surpriză, surpriză : am descoperit
r cu foi volante în care un bătrîn ce s-a sinucis prin
trăite în timpul războiului". Crezi
r dispus să-mi cumpere un asemenea
că jurnalul este un document în-
zis sute de memorii din timpul războiului și lumea s-a să-

eu cunosc poliția
să protejăm orașul de
bilizeze cîțiva detecți
merg nestingherit la
Eu am o soție, doi copii ș
intenționez să mi-o pericli
decît am făcut-o. Propunerea mea va fi de la bun început
respinsă, iar faptul că am avut o astfel de inițiativă
menționa în dosarul personal și voi spune adio oricărei avan-

— În regulă. Să știi însă că eu nu mă las. Trebuie să

acesta a fost deja închis.

— Nu prea mult. Dar

era

— Asta poate constitui un început. Unde se găsește

Marx ?

— De unde să știu ? răspunse interogativ Brandt.

Nu

despre d

Brandt

în

— Le-am aruncat în spatele casei

Cercetă fiecare lucru în parte, dar nu găsi nici un indiciu

să-i permită identificarea lui Marx

— Asta e tot ? întrebă el.

— Da, răspunse [illegible]

— Nu aveți nici un chiriaș cu numele de Marx ?

— Nu.

— Nu cunoașteți pe cineva cu acest nume ?

- Pe nimeni.

- Avea bătrînul Tauber vreun prieten ?

— După cîte știu eu, nu. Trăia absolut singur. Pleca și venea la orice oră, clătinîndu-se pe picioare. Cam excentric ; mai bine zis, dat în mintea copiilor, dacă vreți să știți părerea mea. Chiria și-o plătea însă la timp. Nu făcea nimănui nici un rău și nu deranja pe nimeni.

— Nu l-ați văzut niciodată pe stradă cu cineva ?

[illegible]

timp de trei zile. Miller cutreieră străzile umblate de [illegible] măcelării, prăvăliile de mărunțișuri berăriile și tutungeriile [illegible]

[illegible]

nînd înainte clătinîndu-se, [illegible] vorbit singur și aruncînd priviri piezișe în [illegible]

[illegible]

[illegible] pensii întreba Miller.

— Pentru [illegible] mai mare bancuri. Nu am fără [illegible]

Miller [illegible] ochi privită [illegible] Miller se întoarse [illegible]

— Domnule

Se opri și se întoarse. Cel mai mic din grup îl prinse din urmă.

— L-am văzut odată vorbind cu un om. Ședeau și vorbeau.

— Unde i-ai văzut ?

— În josul fluviului, pe o bancă de pe malul înverzit al apei.

[illegible]

[illegible]

Miller [illegible] văzu pe mal o duzină de bănci goale. Gîndurile i se întoarseră [illegible] conversația, că în vremurile de astăzi banii scad în valoare [illegible] așa era.

Miller viri restul în buzunar, porni *Jaguarul* și se îndreptă spre oficiul poștal al Altonei. Aici se apropie de fereastra asigurată cu un grilaj pe care scria : „Pensii"

— Puteți să-mi spuneți și mie în ce zi primesc pensionarii sumele cuvenite ? o întrebă el pe funcționara corpolentă de dincolo de grilaj.

— Desigur, în ultima zi a lunii, răspunse ea.

— Asta înseamnă că simbătă, nu ?

— Se exceptează simbetele. Luna asta, [illegible] fi vineri, adică poimîine.

— Se ridică de aici și pensiile de in[illegible]

D[illegible]

T[illegible]

D[illegible] femeia.

— La ce oră ?

— De la ora deschiderii pînă la închidere.

— Vă mulțumesc.

Vineri dimineața Miller se găsea la oficiul poștal, [illegible] convinge că sînt toți, i[illegible] hainei și privi impre[illegible] cîteva minute, se întoa[illegible] [illegible] Ma[illegible]

Bătrînului îi trebuiră douăzeci de minute pentru a parcurge jumătatea de milă existentă pînă la Elba, după care se îndreptă spre mal, trecînd peste cîmp, și se așeză pe o bancă. Miller se apropie încet

— Domnul Marx ? întrebă el

Bătrînul se întoarse. Nu păru surprins că își auzea numele rostit de un străin

— Da, sînt Marx, spuse el grav

— Numele meu este Miller

M[illegible]

I[illegible]

I[illegible]

P[illegible]

— Vă rog.

Miller se așeză lîngă el și-i comunică :

— Vă informez că domnul Tauber e mort.

Bătrînul nu manifestă nici mîhni[illegible] [illegible] l. Trimisul [illegible] [illegible]

— Ah, asta e deci, spuse el.

Miller [illegible] pe [illegible] se [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

N[illegible]

N[illegible]

S[illegible]

— Da, mi-a spus odată despre asta

— L-ați citit ? întrebă Miller

Nu, niciodată n-a permis cuiva să-l citească, dar mi-a [illegible] despre el

În acest jurnal, descris pe [illegible] de el la Riga, în timpul războiului.

— Da, mi-a spus că a fost la Riga.

- Ați fost și dumneavoastră ?

Cel [illegible] se întoarse și privi la Miller cu ochii triști și îm[illegible]

N[illegible]

I[illegible] [illegible] [illegible] [

- Da, se plimba noaptea tirziu, așa cum obișnuia după ce
cînd nu putea să adoarmă. Se întorcea acasă trecînd prin fa
Operei exact în momentul cînd spectatorii ieșeau din sa
Atunci l-a văzut Tauber pe Roschmann, urcîndu-se, impre
cu încă doi indivizi, într-un taxi.

— Fiți atent, domnule Marx, e foarte important să
dacă Tauber l-a văzut cu siguranță pe Ro hmann

— Da, mi-a spus că el era.

— Întrucît în cei aproape nouăsprezece ani scurși
cînd l-a văzut ultima oară, Roschmann a putut să-și schimbe
înfățișarea, se pune întrebarea dacă Tauber putea fi atît de
sigur

— Mi-a spus că zîmbea

— Ce făcea ?

— Zîmbea. Roschmann zîmbea

— Și asta e atît de concludent ?

Marx încuviință din cap de mai multe ori

— Tauber mi-a mărturisit că dacă l-ai fi văzut pe Rosch-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

După ce termină de citit, Miller scoase din dosar [illegible] fotografii și ultima filă, rugîndu-l pe funcționarul [illegible]

[illegible] diase.

Zece minute mai tîrziu, printr-o ferestruică din [illegible] funcționarului, apărură două pîcuri. Acesta le ridică și i trebă :

— Dosarul Eduard Roschmann ?

– Pentru mine, spuse Miller, întinzînd mîna și lui [illegible] pl ul

— Atunci acesta este al dumneavoastră, spuse [illegible] narul, dînd plicul al doilea celorlalte persoane.

[illegible] Vehicule

După ce apelul îi fu recepționat, se prezentă scurt și intră direct în subiect

— Am fost astăzi la centrul de documentare. Acolo [illegible] cumul, am crezut că e bine să vă informez.

La cererea interlocutorului, dădu semnalmentele lui Miller și numărul de înmatriculare al mașinii

Capitolul VI

Aflat într-o limuzină, generalul Meir Amit, șeful *Mos-*[illegible]*d*-ului, se îndrepta în acea dimineață de 5 decembrie 1963 [illegible] locul în care urma să aibă loc obișnuita ședință operă-[illegible] [illegible] [illegible] [

telor destinate a fi folosite impotriva Israe[illegible] nuclear iradiant şi culturi de ciumă. Atît de im[illegible] informaţia, încît Isser Harel luă avionul de V[illegible] vorbi personal cu Yoklek, care îi reconfirmă i[illegible]

Întors acasă, Isser Harel luă legătura cu p[illegible] Ben Gurion şi insistă să i se permită începerea unei campanii de represalii împotriva oamenilor de ştiinţă germani care lucrau în Egipt sau intenţionau să facă acest lucru

Premierul — temîndu-se că aceasta ar periclita fu[illegible] armamentului vest-german — recurse la un [illegible]

împuternicri.

[illegible]

de indivizi, condus din umbră de un anume Leon, şi [illegible] în local Starnberg

[illegible] din Hamburg. Cînd domnişoara Hanelore [illegible] ta sa, l-a deschis, acesta a explodat, l-a mutilat

[illegible]

sau nu în Cairo, se întorcea [illegible] Deodată un *Mercedes* [illegible] podea, în timp ce un [illegible]

[illegible] Risig a primit o scrisoare în care se vorbea [illegible] despre soţia sa, copii [illegible] asemănătoare. La 27 septembrie, o [illegible] dr. Kirmayer. Pentru o parte din [illegible] aceasta a însemnat ultimul semnal [illegible], dr. Pilz părăsi oraşul şi se întoarse [illegible] Germania, luînd cu el şi pe nefericita domnişoară Wenda [illegible] urmară şi alţii, sub influenţa scrisorilor de ameninţare

[illegible] de pe bancheta din spate a limuzinei ştia că pro[illegible] construcţiei de rachete nu fusese încă oprit. Informa[illegible] pe care tocmai o primise dovedea acest lucru. Îşi aruncă [illegible] o dată privirea asupra mesajului descifrat. El menţiona [illegible] că bugetul departamentului în cauză a crescut de zece ori [illegible] mai era nici o îndoială

[illegible] suburbia de nord a Tel A[illegible] poştă cu[illegible] Mossad [illegible] de [illegible] La parter exista o bancă, iar în [illegible] de [illegible] în al [illegible] se [illegible] fum[illegible] Mossad [illegible] se [illegible]

Întîlnirea şefilor serviciilor secrete israeliene avea loc într-o încăpere goală şi rece, zugrăvită în alb, cu o masă lungă, din al cărei capăt prezida şeful *Mossad*-ului.

La dreapta generalului Amit era locul şefului *Aman*-ului, iar în stînga, al şefului *Shabak*-ului. Ceilalţi doi erau directorul general al serviciului de cercetări al Ministerului de Externe şi directorul unui serviciu ce se ocupa în exclusivitate de soarta evreilor din „ţările de persecuţie"

Mai erau prezenţi încă doi funcţionari în calitate de observatori: inspectorul general al poliţiei şi şeful departamentului special, braţele executive ale *Shabak*-ului pentru [illegible] luptei împotriva terorismului din interiorul ţării.

Şedinţa din acea dimineaţă era una obişnuită. Meir Amit îşi ocupă locul în capul mesei şi discuţiile începură. El păstră „bomba" pînă în ultimul moment. În timp ce-i informa asupra acestă noutăţi, în încăpere se aşternu o linişte [illegible] şi cum toţi cei prezenţi ar fi avut în faţa ochilor viziunea dezastrului.

În sfîrşit, şeful *Shabak*-ului spuse:

— Este absolut necesar ca aceste rachete să nu părăsească niciodată solul. Dacă nu putem să-l oprim să le construiască, atunci să nu le permitem să-şi ia zborul.

— De acord, dar cum? întrebă Amit, taciturn.

— Să le distrugem cu toate mijloacele de care [illegible] mormăi cel întrebat.

— Ar însemna să începem un război nefiind înarmaţi, replică Amit. Pe moment [illegible]

Pentru cîteva secunde se aşternu din [illegible] ce o implica. Războiul circula prin mintea fiecăruia. În cele din urmă, unul o puse:

[illegible] Nu [illegible] acum?

Nu [illegible] mai [illegible] Mossad [illegible] Nu [illegible] Mossad [illegible] Nu [illegible] [illegible] [illegible]

Un minut mai târziu, se auzea o voce [illegible]
– Memmers

Interveni o liniște mormintală, întreruptă doar de

membri S.S.

prietena

— Vrea să fie?

Nu te conving dacă îți spun că prietul meu numără conține numai cinci cifre

Da, domnule, răspunse Memmers

— La ordinul dumneavoastră, se auzi acordul interlocutorului

adresa, profesia, familia, protectorii dumneata

de aici o chelțuială, protestă M

Werwolf și închise telefonul

mații care să-l orienteze în căutările sale

Funcționara interpelată îl anunță pe ac

Miller se găsi într-un mic birou în fața unui tînăr cam de 30 de ani

— Cu ce vă pot fi de folos? întrebă el.

— Vreau să scriu un articol despre unul din cei mai cruzi ofițeri S.S., căpitanul Raschmann, căutat și de autoritățile

englez și, în caz afirmativ, ce s-a întîmplat cu el?

— Habar n-am, răspunse tînărul, pentru că, în 1949, am predat toate dosarele guvernului dumneavoastră, care și-a asumat sarcina de a continua ceea ce am început noi. Bănuiesc că acum ele se găsesc în Germania

american din Berlinul de Vest că ați cerut de la el o copie dosarului acestui om. Probabil ați avut un motiv serios de

americane, a

înțeleseți

— Am șansa să ajung la ele ?

— Mă îndoiesc. Nu cred că i s-ar permite unui reporter să le vadă.

Vă mulțumesc, deși sînt dezolat, și vă rog să-mi spuneți dacă mai există aici cineva care a lucrat pe vremea aceea.

— Vă referiți la personalul ambasadei ? Mă tem că nu. Toți au fost schimbați, chiar de mai multe ori, spuse atașatul

— Cadbury ? întrebă Miller.

— Da, este corespondent pentru străinătate, un fel de șef

apropiere.

Fiind nevoit să mai rămînă

— Domnul Cadbury ?

— Da, spuse englezul, întorcîndu-se și privindu-l pe Miller cu prudență.

— Numele meu este Miller, Peter Miller

Hamburg

nalii cei mai odioși din zona noastră au fost

stufoase.

— Și dumneata vrei să afli acum ?

rărul. Vreți să mă ajutați în cercetările mele cu privire la

— Dacă pot, da, răspunse Cadbury. Ce dorești să știi ?

Ligărului din Riga ?

mann în zona

— Atunci de ce au cerut autoritățile dumneavoastră o

— Probabil că Roschmann a atras în vreun fel atenția

fel sau altul, s-a aflat și în atenția noastră

tr-unul din colțurile încăperii
rusii, pline cu documente

După mai multe ore de căutare,
deodată „Evrika" și scoase
îngălbenită de timp, care purta data de 23 dec 1947.

birou, în timp ce Miller se apleca s-o citească

Guvernatorul militar britanic Hanovra, 21
Un căpitan, unul din cei mai de seamă S S-iști

văr, s-a stabilit cu certitudine că individul arestat este Eduard Roschmann, fapt rezultat din dosarul său personal, găsit la

Cadbury"

Miller citi acest scurt comunicat de patru-cinci ori

— Dumnezeule, răsuflă el L-ați prins

Ziaristul mai află de la Cadbury că în perioada acest, dacă Ruschmann a fost arestat, cazul său trebuia să cadă în competența autorităților britanice

— Al auzit de lordul Russel din Liverpool ? întrebă Cadbury

de succes, Miller plecă hotărît

Sir : bucuros că m-ați chemat, spuse el. M-am întors în noaptea asta, destul de târziu

— Al

cu revistele ilustrate După toate aparențele, îi merge bine.

telefon, pretextînd că sînt de la redacția

Alteeva

mașină foarte elegantă. Un *Jaguar* negru, model

— În mod sigur, nu în Hamburg, replică Mennmers A

— Am înțeles. O voi suna pe prietena lui și să mă informeze unde îl pot găsi.

Bonn.

Miller se întoarse la hotel, intenționînd să telefoneze [illegible] să-și comande un bilet pentru marți, 31 decembrie [illegible], la avionul de Londra. Cînd ajunse la recepție, [illegible] nara de dincolo de ghișeu îi zîmbi amabilă și-i spuse

[illegible]

— Numele meu este Schmidt. Dr. Schmidt

— Ce pot face pentru dumneavoastră?

Schmidt zîmbi ca și cum și-ar fi cerut scuze și aruncă o privire pe fereastră

— Mi s-a spus că sînteți ziarist. Adevărat? Un ziarist [illegible] e bun [illegible] a fi foarte perseverent și foarte tenace, spuse el, zîmbind amabil.

[illegible]

[illegible]

— Nu. Ultima urmă descoperită de mine datează din anul 1945. Atunci era încă în viață

— A, da, desigur, spuse [illegible]

[illegible]

— Miller, ești ridicol. Dă-mi voie să-ți dau un sfat: [illegible]-te de aceste cei

Miller îl privi fix, impasibil

— Probabil, trebuie să vă și mulțumesc, spuse el rece

— Dacă veți asculta sfatul meu, poate, replică doctorul.

— Iar mă înțelegeți greșit, nu se lăsă Miller. Roschmann a fost văzut la mijlocul lunii octombrie a anului acesta în Hamburg. Dealtfel, prezența dumneavoastră aici demonstrează [illegible]

Ochii doctorului Schmidt erau reci, dar se puteau citi în [illegible]

[illegible]

să plece, dar celălalt îl apucă de braț și îi zise:

- Dumneata nu eşti evreu, Miller, [illegible]
nostru. Ţi-am făcut noi vreodată vreun ra[illegible]

Ziaristul îşi eliberă braţul printr-o [illegible]

— Domnule doctor, dacă n-ai înţeles [illegible]
înţelege niciodată

— Ah, voi âştia din generaţia tinără. [illegible]
De ce nu vreţi niciodată să faceţi cum vi se spune?

- Fiindcă ăsta e felul nostru de a fi. Sau cel puţin ac
e felul meu de a fi.

- Nu eşti prost, Miller, dar te comporţi ca şi cum ai fi
Măcar dacă ai fi una din acele creaturi ridicole care permane
sînt stăpînite de ceea ce le place să numească co[illegible]
în ceea ce te priveşte, mă îndoiesc că este aşa. Mai d[illegible]
[illegible]
[illegible]
holul.

Capitolul VII

M[illegible]
[illegible]esta îi deschise personal [illegible]
[illegible]
[illegible]

V[illegible]st recent la Bonn, se adresă ziaristul nobilului bri-
[illegible]c, şi am dejunat cu domnul Anthony Cadbury. Dînsul mi-a
[illegible] scrisoare de recomandare. Puteţi
[illegible]
[illegible]ry. Nu cred să-l cunoaşteţi
[illegible] presă britanic, spuse Miller, ce se
[illegible] Germania. Scria despre procesele
[illegible]e criminalilor de război la care aţi fost consilier ju-
[illegible] Josef Kramer şi ceilalţi din Belsen. Vă reamintiţi de
[illegible]este procese?

— Sigur că da, Da. Cadbury, reporterul. Mi-l reamintesc
[illegible]am

M[illegible]
[illegible], ridică din sprîncene şi spuse:

Hm. Ajutor pentru a prinde un nazist? Pentru asta
[illegible]

Mi[illegible]er intră direct în subiect, povestind totul de la în-
[illegible] Apoi scoase din buzunar cele două fotografii ale lui
[illegible]Rechmann pe care i le dăduse spre examinare lordului Russel.
[illegible] începu să se plimbe îngîndurat
prin [illegible]

— Da, spuse în sfîrşit. Mi-am adus aminte de el. Dosarul
[illegible] a fost trimis la Hanovra de autorităţile din Graz. Cadbury
[illegible] reuşit să culeagă din el datele necesare întocmirii comuni-
[illegible]

nal. Nu știți unde se află în prezent ?

- Nu, spuse Miller

— În regulă, tinere, am să-ți povestesc tot ceea ce ști

nele și mărgi
frontiera aust
în care cunostea d

sumară în Întuneric, britani

ațată la o jumătate
pe arestul la un medic

După trei luni,

ă în august 1947,
mari criminali S S -

Lordul Russel se opri și își goli pipa

— Ce s-a întîmplat apoi ? întrebă Miller

— A scăpat.

— Ce spuneți ? !

ățată noua dumneavoastră republică și noi am predat toate dosarele la Bonn

tice, răspunse lordul Russel.

— Am fost deja acolo

— Nu te-au prea ajutat, nu ?

— Deloc.

Simon Wiesenthal ?

— Wiesenthal ? Da, vag. Numele imi spune ceva, dar nu-l pot localiza.

Locuieşte la Viena, însă e evreu polonez. În vreo pu

hotărît să-şi petreacă restul zilelor identificînd şi den pe criminalii nazişti „căutaţi". Nu face parte din genul celor duri. Culege toate informaţiile pe care le poate obţine despre

dea pace, însă un însemnat număr de

— Da. L-a identificat la Buenos Aires, unde locu

— Îl cunoaşteţi ? întrebă Miller.

— Da. Dar ar fi mai bine să-ţi dau o recomandare. Sînt zentare te va ajuta

căută locuinţa lui Wiesenthal. O găsi destul

este Peter Miller. Aş dori să vorbesc cu

m o scrisoare de recomandare

şi o dădu fetei, care îi zîmbi scurt şi

te cîteva minute, reapăru la capătul ca-

pe aici !

într-o altă cameră, unde o persoană

să intraţi ! îl invită Simon Wiesenthal

masiv decît se aşteptase Miller. Un om

în înălţime, purtînd o jachetă groasă, te-

şi aplecat în faţă, de parcă în permanenţă s-ar

ceva anume. În mînă ţinea scrisoarea ordului

— Lordul Russel îmi scrie că dumneata eşti interesat să descoperi un fost criminal S.S., începu el fără altă introducere

— *Măcelarul din Riga* ? Este unul din cei 50 de „cău-

eşti de el ?

Miller începu să-i explice cît mai pe scurt posibil.

— Cred că ar fi bine să începi chiar cu începutul, spuse Wiesenthal. Despre ce jurnal este vorba ?

Miller relată pentru a patra oară întreaga poveste. În-

— Ceea ce aș vrea să știu acum [illegible] unde s-a dus după ce a sărit din tren ?

— Mai ai jurnalul ? întrebă Simon.

Miller scoase din servietă jurnalul lui Tauber [illegible] mînă lui Wiesenthal, care se uită la el plin de [illegible] vestit Te-aș ruga însă să-mi lași acest important d[illegible] deoarece aș dori să-l citesc Se poate?

— Da, cum să nu, spuse Miller.

[illegible]ține. Timpul nu-mi permite să discutam mai m[illegible] acum, dar te rog să revii luni dimineață și am să-ți spun ceea ce știu despre Eduard Roschmann

Cînd Miller se prezentă din nou, îl găsi pe Wi[illegible] ntacind un maldăr de scrisori. Îi făcu semn să ia loc, în timp ce tăia cu grijă marginile pliurilor pentru a scoate conținutul din ele

— Corectorez timbre, spuse el, așa gă nu vreau să strice pliurile Am citit jurnalul acasă, noaptea trecută Un document remarcabil

Ai fost surprins ? întrebă Miller.

[illegible]prins ? Nu, nu de conținut Noi toți am trecut pri[illegible] i foarte asemănătoare Cu unele deosebiri, bineîn[illegible] ar atît de precis.. Tauber ar fi putut fi un martor ex[illegible] foarte important pentru a avea crezare în fața tribunalele germane și austriece Mare păcat că e mort. Sînt convins că el l-a văzut recent pe Roschmann

Domnule Wiesenthal, atît cît îmi dau eu seama, [illegible] sînteți primul evreu [illegible] dar nu cred că ar fi folosit la ceva. În orice caz, nu la Hamburg

— Ce nu e în regulă în Hamburg ? Ai fost la departa[illegible] tal competent de la [illegible] Wiesenthal cu blîndețe

Da, am fost. Nu m-au ajutat cu nimic

— Trebuie să știi că acest departament se bucură de o anumită „reputație"

[illegible] în stînga a paginii.

[illegible] noști aceste nume ?

[illegible] Am fost reporter al poliției din Hamburg [illegible]

— Desfă întreaga hîrtie, spuse Wiesenthal.

Miller se supuse. Despături fila pe toată suprafața și constată cu stupoare că toți fuseseră ofițeri S.S.-iști, iar majoritatea și membri ai partidului nazist.

— Dumnezeule ! spuse Miller, după ce citi, ridicîndu-și privirea.

— Acum înțelegi cum stau lucrurile ?

— Da. La asta trebuie că se referea Brandt cînd spunea că cercetările asupra foștilor S.S.-iști nu sînt deloc pe placul poliției din Hamburg

— Probabil, spuse Wiesenthal. Nici Procuratura generală a Germaniei nu este mai energică. În rîndurile personalului acestei instituții se găsește însă un procuror foarte zelos în rezolvarea sarcinilor sale, fapt pentru care anumite persoane interesate au încercat de mai multe ori să-l scoată de acolo

După pauza de masă, Miller se întoarse la biroul lui Wiesenthal. Acesta avea răspîndite în fața sa mai multe hîrtii, extrase din propriul său dosar referitor la Roschmann, din care începu să relateze cele ce cunoștea cu privire la situația fostului S.S.-ist, după 8 ianuarie 1948 :

„...Între autoritățile britanice și americane fusese stabilit ca după ce Roschmann va depune mărturie cu privire la cele întîmplate la Dachau să fie transportat în zona britanică a Germaniei, probabil la Hanovra, urmînd a fi judecat pentru propriile lui fapte și, mai mult ca sigur, i-ar fi așteptat spînzurătoarea. El a pus însă la cale evadarea încă de cînd se afla în închisoarea din Graz. Intrase în contact cu o organizație nazistă, specializată în evadări, care activa în Austria sub numele de *Steaua cu șase colțuri*. Aceasta nu avea nimic comun cu steaua simbolică a evreilor, numindu-se așa deoarece își întindea tentaculele în șase orașe principale din [illegible]

fugă înainte de a fi preluat de

nou să fie dus la toaletă. Îl însoți sergentul mai îngăduitor,

s-a stabilit că Roschmann a reușit să se tîrască pînă la căsuța unui țăran, unde a rămas ascuns peste noapte.

A doua zi a

mare, la Buenos Aires.

În capitala Argentinei, *ODESSA* l-a asigurat

la o familie germană numită

lui. La începutul anului 1949, i s-a avansat suma de 50 000 de mărci, primită de la Bormann, care se ocupînd-se cu exportul de [illegible] Prin se numea *Stammler și Wegener*, d[illegible] emise de la Vatican, demonstrau [illegible] el se numea Fritz Ber[illegible] Tirolul de Sud. A an[illegible] ca secretară pe tînără nemțoaică [illegible] căsătorit la începutul [illegible] prima lui soție, Hella In[illegible] politice interne tulbure din Ar[illegible] după trei luni, toamna, s-a în[illegible] Nimeni n-ar fi știut nimic [illegible] nuindu-l de bigamie. A fost însă prevenit [illegible] scrisoare și tar a dispărut. Mai mult ca

italia se afla".

— Iată de ce, continuă Wiesenthal, cred că Tauber l-ar fi putut vedea. Totul se potrivește cu faptele cunoscute.

— Credeți că ar merita să iau legătura cu prima lui soție din Graz ? întrebă Miller

— Mă îndoiesc. E inutil să adaug că după ce l-au fost descoperite identitatea și adresa, Roschmann nu i-a mai dezvăluit încă o dată unde se află și noul său nume

— Cine l-ar fi putut ajuta să-și procure noi documente de identitate ?

— Cu siguranță *ODESSA*.

— Ce anume înseamnă *ODESSA* ? Ați menționat-o de mai multe ori și nu am auzit pînă acum de ea.

Simon Wiesenthal se uită la ceas.

— Ai face mai bine să vii mîine din nou. Am să-ți povestesc atunci totul despre această *ODESSA*

Capitolul VIII

amantit astă-noapte

ederе că statul
Mă întreb cît d
atîta importa

t de vehement un reporter,
rilor se află aba în fază inci
ans Roschmann dacă i se dă cazul.

ităţii ocupară German
ugările de conce

unte, cu mult timp îna
a aşa-zisului patriotism al S.S.-i
Himmler
unor suferinţe imense, impuse în mod

spatele armatei. S.S.-ul spînzura şi împuşca ostaşii care se retrăgeau după ce înfruntaseră moartea. Mii de ofiţeri şi sol-

altul al ţării, ei îşi părăsiră posturile. Îmbrăcaţi în haine civile

a Italiei

Mai multe organizaţii, unele vrînd să «de caritate», apreciară, bazîndu-se pe mărturii imaginate chiar de ele, că refugiaţii S.S. erau persecutaţi peste măsură de către aliaţi

Unul din cei mai de frunte prelaţi ai papalităţii de la a organizat fuga în străinătate a mii de S.S.-işti, a fost Alois Hudal, episcopul german din Roma. Ascunzătoarea de bază pentru criminalii S.S. era mănăstirea franciscană din

Roma, unde aceştia stăteau în pensiune pînă la int
[illegible]
Sud
[illegible]
transf
[illegible]
Caritas.

Ideea
[illegible]
şi în siguranţă deşi, dacă ar fi fost p
de către aliaţi, ar fi trebuit să plătească cu viaţa faptele lor odioase. Peste 80% din cei ce ar fi meritat să fie pedepsiţi cu moartea au scăpat

[illegible]
ODESSA
[illegible]
Republicii Federale Germania, în mai 1949, ei stabiliră cinci noi sarcini pentru organizaţie

[illegible]
magistratură, în forţele de poliţie, în administraţia locală şi în spitale) De pe
[illegible]
mic
[illegible]
mov

A doua sarcină urmărea infiltrarea naziştilor în mecanis-
[illegible]
puteri
[illegible]
nici o lege care să int
[illegible]
vreun partid politic. P
[illegible]
posibil, că nici un politician
[illegible]
fructuoase în investigaţiile si
[illegible]
ziste nu a fost ales niciodată în
[illegible]
federal, fie la nivelul tot atît de
[illegible]
parlamente provinciale. Un politici
[illegible]

cu o anumită semnificaţie. Aceste cifre sînt o chestiune de matematică. Sînse mai multe de evrei morţi nu pot avea. Cînd masacrele de fost numărate pot fi făcute cu fiecare cifră.

Scopul principal al acestor două misiuni a fost şi este de a frîna sau chiar de a împiedica investigaţiile şi urmăririle împotriva criminalilor de război. Pentru revista *ODESSA* mai avea un mare aliat şi anume credinţa unor oameni de rînd de oriunde că S.S.-iştii
[illegible]
(pot) apăsa vreodată pe cineva să facă ceva împotriva gîndului de a pedepsi, de a executa săvîrşite.

A treia sarcină a *ODESSEI* presupunea infiltrarea membrilor săi în **comerciale şi industriale ale Germaniei** pentru a
[illegible]
[illegible]
[illegible]

triva cărora lupt eu acum ? întrebă Miller.

Da, cu siguranță. Avertismentul pe care l-ai
nu putea veni din altă parte. Fii foarte precaut, pentru
oameni sînt deosebit de periculoși

Miller se gîndea la cu totul altceva

— Cînd Roschmann a dispărut în 1955, ați spus că i-ar fi trebuit un nou pașaport, nu ? întrebă el

— Desigur

— De ce nu i-ați procurat un pașaport ?

Simon Wiesenthal se rezemă de spătarul scaunului său și își dădu din cap

— Îmi dau seama de ce ești așa mirat. Să-ți explic
război, atît în Germania, cît și aici, în Austria, zeci de mii de oameni rătăceau fără să aibă acte de identitate. Unii, pur și simplu, le-au pierdut, iar alții le-au distrus din motive bine întemeiate. Pentru a obține altele noi, în mod normal, aveai nevoie de certificate de naștere. Însă, în multe cazuri, cla-
mente. Din cauza acestei situații, procedura era foarte
altă și această persoană cu cea al cărei nume fusese
adesea solicitanții nu erau
Așa s-au rebotezat mulți
ea merge la autorități să declare că
— Pînă
vote de un pașaport, și

ate sau chiar mii de persoane care purtau nume false și, de aceea, au instituit o procedură foarte complicată pentru obținerea unui act de identitate. Aceasta însă, producînd multă bătaie de cap cetățenilor, s-a hotărît ca ea să se utilizeze numai în cazul eliberării pașapoartelor. În 1955, pentru a obține un pașaport, trebuia să prezinți certificatul de naștere, mai multe referințe și o întreagă serie de alte acte doveditoare, care erau verificate cu minuțiozitate. Dacă însă aveai un asemenea document, în baza lui puteai obține orice alt act de identitate. Asta este birocrația. Simpla posesie a unui pașaport convinge pe orice funcționar că, atîta timp cît birocrații dinainte au fost obligați să cerceteze amănunțit pe deținătorul pașaportului, nici un alt control nu mai este necesar. Cu un nou pașaport, Roschmann a putut să-și procure repede restul actelor de identitate

— De unde se procurau asemenea pașapoarte magice ?

— De la *ODESSA*. Probabil că au un falsificator iscusit, presupuse Wiesenthal

— Dacă cineva l-ar găsi pe acest falsificator, ar putea da și de omul care să-l identifice pe Roschmann ? întrebă Miller

— S-ar putea, spuse Wiesenthal. Nu va fi însă o treabă prea ușoară, pentru reușită trebuind ca cineva să se infiltreze în *ODESSA*, lucru pe care numai un fost S.S.-ist îl poate face

— Sfătuiți-mă încotro s-o apuc, îl rugă Miller.

— Cred că cea mai bună soluție ar fi a încerca să lei legătura cu vreun supraviețuitor de la Riga. N-am convingerea că va putea să te ajute, dar, cu siguranță, va fi binevoitor. Mai toți vrem să-l găsim pe Roschmann. Privește..

Răsfoi cîteva file ale jurnalului de pe birou.

— Există aici un pasaj referitor la o oarecare Olli Adler din München, care a fost într-un lagăr comandat de Roschmann. Poate a supraviețuit și s-a întors acasă

Miller încuviință dînd din cap

- [illegible]

— La Centrala comunităţii evreieşti din M[illegible] gura, dealtfel, care mai există. Eu aş încerca ac[illegible]

- Aveţi adresa ?

Simon Wiesenthal căută într-un carnet şi-i comunică :

— Strada Reichenbach, nr 27, Munchen. Bănuiesc c[illegible] vrei înapoi jurnalul lui Tauber ?

— Da, îmi pare rău, dar îmi trebuie.

[illegible]

Se ridică şi-l conduse pe Miller pînă la uşa de la intrare.

[illegible]

fărnte

Capitolul IX

Miller intră în Munchen în cursul dimineţii de 8 ianuarie [illegible] imobilul cu nr. 27 de pe strada Reichenbach cu ajutorul [illegible] de la un chioşc de ziare din marginea oraşului. Parcă maşina la o oarecare distanţă de nr 27 şi, [illegible]

Un individ scund şi brunet cerceta atent prima pagină a unui ziar editat în limba ebraică.

— Vă pot fi de folos cu ceva ?

Miller îşi întoarse privirea şi constată că este interpelat de o femeie cam de 45 de ani, cu ochii negri şi o buclă de păr ce-i cădea mereu peste ei, pe care o înlătura adesea cu [illegible]

— [illegible] unde să se fi întors ? întrebă funcţionara

— La Magdeburg. A mai fost la Stutthof şi Riga

— Riga ?! spuse femeia. Nu cred că pe fişele noastre [illegible] întors de acolo. Probabil s[illegible] dus în rut. În orice caz, voi controla

[illegible] index de nume. Nu era unul [illegible]

[illegible] în index cu acest nume. Deși este un nume comun, nu [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] dentală, pe cînd noi doar ale celor originare din Munchen ș[illegible] care s-au întors

— Unde se află acest serviciu ? întrebă Miller

— La Arolsen, în Waldeck imediat după Hanovra. Ap[illegible]ține de Crucea Roșie

— Credeți că, într-adevăr, nu mai trăiește nimeni în M[illegible]chen din cei ce au fost internați în Lagărul din Riga ? [illegible], să știți că vreau să-l găsesc pe fostul comandant.

În încăpere [illegible]

[illegible] ar putea să existe. Sper să găsesc pe cineva care [illegible] fost la Rig[illegible] dar pentru asta trebuie să controlez în[illegible] torilor. În dreptul numelor lor sînt men[illegible] unde au fost internați. Puteți să reveniți mîine ?

[illegible] se gîndi un moment și apoi se pronunță :

Se afla din nou în stradă, căutîndu-și cheile mașinii, când auzi pași în spatele său.

— Scuzați-mă, se auzi o voce.

M[illegible] se întoarse și-l văzu pe omul care citise [illegible] editat în ebraică

— Căutați ceva despre Riga, despre coma[illegible] de ordine [illegible]

— Da, e[illegible] era, confirmă Miller. De ce ?

Fiindcă eu am fost la Riga și l-am cunoscut pe [illegible]

[illegible]

[illegible]

Stătură mult timp de vorbă în[illegible] M[illegible] se despărțiră, [illegible] de la Riga nu aduseră tacul, dînd din cînd în cînd din [illegible] semn de încuviințare.

[illegible]

Ce coincidență ! M[illegible] s-a pus întrebarea dacă [illegible] căuta pe cineva care să mai existe în Republica Federală [illegible]

Nu. Este însă neobișnuit ca un om să meargă atît de [illegible]. Asta e tot. În ceea ce privește dispariția lui Roschmann din 1955, credeți că, într-adevăr, noul pașaport i-a fost procurat de *ODESSA* ?

— Așa mi s-a spus, replică Miller, și se pare că singura cale de a-l găsi pe omul care falsifică pașapoarte nu este alta decît aceea de a pătrunde în interiorul *ODESSEI*.

Un timp, Motti îl studie atent pe tînărul german din [illegible]

La ce hotel stați ? întrebă el în sfîrșit.

Miller îi spuse că încă nu se oprise la niciunul, fiind de[illegible] va trage la cel la care mai stătuse odată. La cererea lui Motti, se duse la telefonul cafenelei și chemă hotelu pentru a-și rezerva o cameră.

Cînd se întoarse la masă, constată că Motti plecase. Sub [illegible] în calea lăsase un bilet pe care scria : „Dacă ați ob[illegible] o cameră, astă-seară la opt să fiți în holul hote[illegible]lului".

[illegible]

[illegible] cel care, cu o săptămînă înainte, se prezentase lui Miller ca fiind dr. Schmidt. Deși-l primise de cinci zile, obișnuita sa prudență îl determinase să nu se grăbească și să studieze problema sub toate aspectele, înainte de a întreprinde o acțiune directă.

Dealtfel, nici frazeologia doctorului Schmidt nu-i permitea un spațiu de manevră prea mare : „Un tînăr încăpățînat, crud și tare de cap, probabil îndărătnic, avînd o ură personală [illegible] Eduard Roschmann. Nu pare să se supună rațiunii nici atunci cînd îi este amenințată viața..."

Werwolf mai citi o dată concluziile doctorului și oftă. Puse mîna pe telefon și ceru secretarei sale Hilda să-i dea un fir liber pentru exterior. După ce îi veni tonul, formă un număr din Dusseldorf.

La celălalt capăt al firului, telefonul sună de câteva ori, și apoi o voce răspunse sfârșit:

Da?

Vocea îi era [illegible] Mackensen. Mă [illegible] Werwolf

[illegible]

La [illegible] Werwolf [illegible] parte a parolei

– Cine a fost mai puternic decît Frederic cel Mare?

– Barbarossa, i se răspunse, iar apoi, după o mică pauză se auzi: aici Mackensen

– Werwolf, răspunse șeful *ODESSEI*. Mă tem că vacanța dumitale s-a sfîrșit. Trebuie făcută o treabă. Vino mîine seară la mine

– La ce oră? întrebă Mackensen

– Să fii aici la zece. Spune-i secretarei mele că numele dumitale este Keller. Voi aranja să fii primit sub acest nume

Puse apoi telefonul în furcă

[illegible] spînzurînd [illegible]

78

Apelul telefonic [illegible] deschise ușa și [illegible] de la recepție. Acesta îl chema pe Miller [illegible] se [illegible] telefonului în hol [illegible]

Zi [illegible]

Domnul Miller? Sînt [illegible] Mai [illegible] poți [illegible] Ți-aș [illegible] dispui [illegible] fie, [illegible] să [illegible]

Sînt [illegible] văd cu toți cei ce mă pot ajuta, răspunse Miller [illegible] aceste manevre

[illegible] Mai [illegible] hotel și luați-o pe partea [illegible] la [illegible] blocuri mai jos de hotel, pe [illegible] cafeneaua *Lindemann*. Mă [illegible]

[illegible] Miller.

Dacă [illegible] venit eu la hotel, dar sînt cu prietenii [illegible] mai adăugă Motti și închise telefonul.

Miller [illegible] și ieși. O luă la stînga în josul [illegible] După ce parcurse o distanță aproximativă [illegible] unei lungimi de bloc, simți brusc [illegible] coastă ceva tare și, în același timp, lîngă [illegible] o mașină.

[illegible]

Pe [illegible] ședea șoferul, iar în spate o persoană care-i făcu [illegible] Lângă ei urcă și cel ce-l somase. Portiera fu trîntită și [illegible]

În [illegible] Miller bătea de parcă ar fi vrut să-i țasă din [illegible] Se [illegible] trei indivizi, dar nu recunoscu pe nici [illegible] Cînd [illegible] care-i deschisese portiera să intre, [illegible]

Nu [illegible] să [illegible] spre [illegible] Nu [illegible] să [illegible]

Miller [illegible] care [illegible] pește [illegible] [illegible] Schmidt [illegible] Is [illegible], de [illegible] Schmidt [illegible] spuse de Wiesenthal. Fritz [illegible] pentru că acești oameni sînt de obicei foarte periculoși. Apoi se gîndi la Motti mirîndu-se cum un membru [illegible] acestei organizații putuse ajunge să [illegible] beat în cafeneaua Centrului [illegible] din München

79

sedințe, întrucît avea o masă lungă cu opt scaune rînduite

confortabil în fotoliul său, în timp ce ceilalți rămaseră în p

— Bun venit, domnu[illegible] tru modul neobișnuit în [illegible] fredat așa, întrucît, dacă nu [illegible] propunerea mea, vă veți putea întoarce la hotelul [illegible]

[illegible] în organizația *ODESSA* lucru ce nu-l puteți realiza [illegible], de aceea, dorim să vă [illegible] Mă urmăriți ?

Miller îl privi stupefiat.

Mai [illegible] *ODESSEI*

[illegible]

[illegible] șase milioane de oameni din nația mea.

[illegible]

față de ceea ce făcuseră S.S.-iștii în timpul războiului

Ajungînd aici cu discuția, Leon se lăsă pe spatele fotoliului, îl scrută cu privirea un timp și apoi spuse :

— Vă dați seama cît de riscant este să încercați să vă infiltrați în *ODESSA*, domnule Miller ?

listele cu toți foștii membri S.S., iar Peter Miller nu figurează în ele. În plus, ar trebui să fiți cu cel puțin zece ani mai în vîrstă. Asta se poate aranja, însă este nevoie de identitatea unei persoane care a făcut parte din S.S.

— Credeți că ați putea găsi o asemenea [illegible], întrebă Miller.

— Ar trebui un om a cărui moarte să nu poată fi explicată, întrucît înainte ca *ODESSA* să [illegible] sînt efectiv de [illegible] necesar să trăiți timp de cinci-șase săptămîni [illegible] de încredere, care să vă învețe obiceiurile și tradiția [illegible] fericire, noi cunoaștem un asemenea om.

Miller rămase înmărmurit.

— De ce ar face el un asemenea lucru, asumîndu-și risc așa de mare?

— Persoana în cauză are un caracter ciudat. Este un fost căpitan SS de încredere, ce regretă sincer crimele săvîrșite de naziști. E chinuit de remușcări. Pînă nu de mult a transmis [illegible] a continuat și acum, dar a fost depistat și a scăpat cu viață numai datorită unui mare noroc. În prezent, trăiește sub un alt nume într-o locuință de la periferia Bayreuthului.

— Ce trebuie să mai învăț?

— Locul și data nașterii, cînd ați intrat în SS, unde v-au instruit, unitățile în care ați făcut serviciul militar, foștii șefi și biografia de la sfîrșitul războiului pînă în prezent. Va trebui să fiți garantat de un martor. Desigur, nu va fi ușor, dar vă vom sprijini și veți reuși.

— Ce aveți dumneavoastră de cîștigat din asta? întrebă Miller bănuitor.

Leon se ridică și începu să se plimbe prin cameră.

— Răzbunare, spuse el simplu. Ca și dumneavoastră, îl vrem pe Eduard Roschmann. Dar mai vrem și numele sub care trăiesc cei mai cruzi dintre ucigașii naziști. Și mai vrem [illegible] *ODESSA* [illegible] Știm dispariția unui locotenent, dună ce am reușit să [illegible]

— Asta cam sună a informație [illegible]

Leon se uită la el cu tact și sinceritate.

— Așa este, răspunse el scurt. Din cînd în cînd, cooperăm, dar nu aparținem de ei.

— Ați încercat vreodată să vă infiltrați [illegible] *ODESSA*? [illegible]

— Da, de două ori.

[illegible] Primul a fost găsit plutind într-un canal, fără unghii la mîini și la picioare. Al doilea e dispărut fără urmă. Mai vreți, să mergeți pe drumul pe care ați pornit?

Miller nu luă în seamă întrebarea.

— Dacă metodele dumneavoastră sînt atît de eficiente, [illegible] răspunse scurt Leon. Am încercat să [illegible] de pe brațe, însă au rămas cicatrice [illegible] Miller a spus despre un arian de încredere, [illegible] știlor, am fost interesat. Apropo, [illegible]

[illegible] Miller.

— Desigur. Un bărbat circumcis nu trebuie neapărat să fie și evreu. Mulți germani sînt circumciși. Dar dacă nu este, [illegible]

— Nu sînt, spuse Miller scurt.

Leon scoase un oftat de ușurare și zise:

— De data asta cred că putem merge mai departe.

Trecuse cu mult de mieznul nopții. Leon își privi ceasul de la mînă.

— Ați mîncat? îl întrebă el pe Miller.

Zaristul dădu negativ din cap.

— Motti, zise Leon, mă gîndesc că n-ar strica puțină mîncare pentru oaspetele nostru.

Motti încuviință zîmbind și dispăru.

— Va trebui să vă culcați aici, îi spuse Leon lui Miller. [illegible] aduce un pat pliant. Vă rog să nu încercați să fugiți, [illegible] are trei încuietori, iar, în plus, dincolo de ea totul va fi [illegible] Dați-mi cheile mașinii să v-o aducem aici. E bine să [illegible] fie văzută în următoarele cîteva săptămîni. Nota de la [illegible] va fi achitată și vă vom aduce bagajele. Dimineață o să [illegible] prietenei dumneavoastră, explicîndu-le că nu [illegible] putea [illegible] cîteva săptămîni sau poate chiar luni. M-ați [illegible]?

Miller încuviință și-i dădu cheile de la mașină. Leon le [illegible] în mîna unuia din cei doi însoțitori, care părăsi camera [illegible]

Dimineață vă vom conduce la Bayreuth și-i veți cunoaște pe omul nostru din S.S. Numele lui este Alfred Oster.

Cu el veți locui. Totul va fi aranjat cum trebuie. I
voi îngriji de noua dumneavoastră identitate, încheie
care se ridică și pleacă.

Motti se întoarse destul de repede. În timp ce
fura rece de pui și salata de cartofi, Miller se întreba
ce se lăsase vîrît în această afacere

Mult mai departe, în nord, la spitalul din Bremen, un
camere, un paravan înalt ferea pe ocupantul unui pat de
știle curioșilor.

Infirmierul, un om de vîrstă mijlocie, numit
se uită, dînd la o parte paravanul, la omul din pat
stătea liniștit Deasupra capului său arsese o lampă
noaptea Infirmierul luă pulsul pacientului. Inima înce
să-i mai bată

Privi la fața distrusă de cancer a decedatului și îl rid
brațul stîng Observă că avea tatuat un număr ce
grupa sa sangvină, semn neîndoielnic că făcuse parte din S
Rațiunea acestor tatuaje consta în aceea că membrii S S. era
considerați în Reich de o valoare mai mare decît soldații
simpli, astfel că atunci cînd cădeau răniți se puteau bucu
imediat de primul ajutor, cu plasmă corespunzătoare

Hartstein acoperi fața mortului, deschise sertarul pe
trei de la capătul patului și scoase permisul de cond
auto al acestuia. Fotografia de pe permis înfățișa un om de
39 de ani, născut la 18 iunie 1925, ce purta numele de Rolf
Gunther Kolb

Infirmierul bagă permisul în buzunarul

Dimineață, Peter Miller, sub supravegherea lui Motti,

Din obișnuință profesională M

— N-avea nici o grijă. E o mașină închiriată pe un nume
fals.

— M-am liniștit. Printre profesioniști te simți mult m
în siguranță

Iată-l acum în unica soluție de a rămîne în viața
DESSFI, aspira Motti
Miller se
J, pierdut sub Zăpada
peste
zăpadă Șoferul conducea
le de parbriz func-
nile de fulgi jucăuși și stropii
le depășea.

1. pe marginea șoselei,
își continuară drumul ocolind Numbergul și,
după o oră, ajunseră la Bayreuth. Găsiră casa lui Alfred Oster
năturalnică, cam la o milă de centrul orașului.

acelora care-și
și aerului nepoluat.

Motti făcu prezentările și-i înmînă lui Oster o scrisoare
de la Leon. Acesta o citi și încuviință :

— Bine, încercarea moarte-n-are. Cît timp poate rămîne
cu mine ?

— Nu știu deocamdată, spuse Motti. Desigur, pînă va fi
pregătit. Trebuie să-i creăm o nouă identitate. În orice caz,
vă vom ține la curent

După cîteva minute, își luă rămas bun și plecă

Oster îl conduse pe Miller în salonaș și apoi aprinse lu-
mina

— Deci, dumneata dorești să treci drept un fost S.S.-
ist, da ?

Miller încuviință.

— Bine, continuă Oster, vom începe prin a pune la punct
cîteva lucruri fundamentale. Nu știu unde ai făcut serviciul
militar, dar bănuiesc că în una din acele nedisciplinate și de-
mocratice pensiuni care acum poartă denumirea de noua ar-
mată germană. Altceva : S.S.-iștii erau bărbați viguroși, bine
instruiți și antrenați, disciplinați și talentați. Cît stai cu mine,
așa trebuie să te comporți. Cînd intru în cameră, sari ca un
arc, iei poziția de drepți și bați din călcîie E limpede, nu ?

Miller [illegible]

Aproape [illegible] Vrea să [illegible] Întrucît [illegible] pretenţii [illegible] începe instruirea [illegible] vorbi despre grade, mod de adresare, semne de [illegible] formă, [illegible] ideologia S.S.-istă, marşurile şi cîntecele [illegible] cărei unităţi. După aceea, ne vom ocupa [illegible] ai funcţionat, cine ţi-a fost comandant, ce [illegible] Prima parte a instructajului va dura două sa[illegible] şi asta va fi un record. Să iei lucrurile la modul foarte serios, pentru că, atunci cînd te vei afla în sînul *ODESSEI*, singură greşeală de comportament te poate costa viaţa.

Miller îşi puse întrebarea dacă nu cumva mergese de [illegible]

La ora zece fix, Mackensen se prezentă la raport la Werwolf. După ce uşa care dădea în încăperea unde lucra Hilda fu închisă şi asigurată Werwolf îl pofti pe subalternul său [illegible] în partea opusă a biroului şi-şi aprinse o [illegible] îi [illegible] o anumită persoană, un ziarist care se [illegible] ştează unde se află şi sub ce nume trăieşte unul din cei noştri, începu el

[illegible]

— Trebuie să înţeleg că, totuşi, lucrurile stau altfel ? întrebă Mackensen.

Werwolf dădu din cap afirmativ

— Da. Îi va costa viaţa, deoarece, fără să-şi dea seama, [illegible] în demnitatea noastră. Omul pe care-l caută este [illegible] o importanţă [illegible] absolut vitală, atît pentru [illegible] şi pentru planurile noastre de viitor. Reporterul pare [illegible] tensee ingenios şi urmăreşte o răzbunare person[illegible] camaradului nostru

— Are vreun motiv ? întrebă Mack[illegible]

Pe fruntea încruntată a lui [illegible] enigmatică. Îşi scutură scrumul ţigării şi răspunse :

— N-avem nici un indiciu edificator în [illegible] evident că există un [illegible]. Camara[illegible] ce i-ar putea interesa pe evreu şi [illegible]

[illegible] Berlin [illegible] Bonn [illegible] Mo[illegible] [illegible] [illegible] [

tele

Bine spuse Oster. Trebuie să te învăț aproape o duzină de [illegible] încercare. Acesta este însă cel mai important. S-ar putea să [illegible] gur la moarte Acum repetă versurile după mine ..

Era în ziua de 18 ianuarie 1964

Mackensen şedea în barul unui hotel din Munchen, sorbind un cocteil şi meditînd. Cunoştea toate detaliile cu privire la Miller, avînd întipărită în minte chiar şi figura acestuia. Ca un bun profesionist ce era, contactase pe principalii agenţi care se ocupau cu vînzarea *Jaguarelor* şi obţinuse de la ei o serie de fotografii ale maşinii sale, aşa că ştia ce să caute. Şi totuşi, încă nu dăduse peste ziarist. De la hotelul *Dressen* fu îndrumat spre aeroportul din Bonn şi aici află că Miller luase avionul de Londra, de unde se întorsese peste 36 de ore După aceea, atît el cît şi maşina dispăruseră

Nici vizita făcută l Sigi nu se soldă cu succes, aceasta neştiind unde era Miller. Îi arătă doar o scrisoare [illegible] din Munchen, prin care ziaristul o anunţa că va rămîne acolo cîteva zile.

Timp de o săptămînă Munchenul nu-i oferi nici o urmă, deşi controlase fiecare hotel, parkingurile publice şi [illegible] lure, garajele, autoserviciile şi staţiile de benzi [illegible] Miller în [illegible]

După ce-şi termină băutura, se dădu jos de pe scaunul barului şi merse la telefon pentru a-i raporta lui Werwolf. El nu avea de unde să ştie că se afla doar la o mie două sute de metri depărtare de maşina ziaristului, parcată în curtea locuinţei lui Leon.

În [illegible] halat alb. De gît îi atîrna un stetoscop, care-i trăda meseria de medic internist.

— Aş dori să mă [illegible] la pavilionul Rolf Günther Kolb se adresă [illegible] ionarei de la ghişeu.

[illegible] cauza morţii ; cancer. Nici o [illegible] cimitirului municipal la 10 ianuarie". Urma semnătura [illegible] ce îl avusese în îngrijire pe bolnav.

[illegible] pozitiv la [illegible] din ce în [illegible] ianuarie, a fost transporta [illegible] cenţă la clinica *Arcadia* din Delmenhorst".

Internistul înapoie fişa funcţionarei, îi mulţumi zîmbind şi plecă

Era în 22 ianuarie

Trei zile mai tîrziu, Leon primea un fragment de infor- [illegible] la panificaţie

[illegible]

wolf că nu observase pe nimeni prin imprejurimile vilei sale

la el nu-l liniștiseră decît în parte. Seriozitatea cu care cunoștea privea pericolul ce-l prezenta Miller și măsura luată de a i se trimite, chiar de a doua zi, în persoana șoferului, o gardă personală, îi dădeau de gîndit

München. În mașină se aflau Leon și Motti, șoferul și încă un bărbat, care avea în mînă o valiză neagră. Cînd intrară în sediu Leon se adresă acestuia

— Ar fi bine să te duci sus în baie și să-ți scoți ustensilele

Omul încuviință din cap și plecă. Șoferul rămăsese în mașină

Leon se așeză la masă și-l invită pe Oster și Miller să ia loc. Motti stătea lîngă ușă, avînd în mînă un aparat de fotografiat cu blitz

Leon îi întinse lui Miller un permis de conducere. Locul

— Acesta este omul în care trebuie să te transformi

Miller privi permisul de conducere cel-l ținea în mînă Oster. Pînă aici am ajuns cu instruirea.

— Cum se comportă elevul ? se interesă Leon

ajutor organizației dacă nu este „căutat"

și-i înmînă hîrtiile lui Oster care începu să citească. După termină, spuse satisfăcut :

— E bună. Totul concordă cu realitatea. Cu această bine poate fi arestat dacă nu-și ia măsuri de precauție

Leon m fație .

— Trebuie să-i ajuți să învețe bine datele din biografie. Întîmplător i un garant, un tip din Bremen, fost colonel S.S. i de pîine. Cînd Miller se va prezenta *DESSA* ce se va întîmpla după 16 februarie, va poseda o recomandare de la acest om, prin care organizaț că Kolb, salariatul lui, este un fost S.S.-ist „sincer ", aflat, realmente, într-o încurcătură. Între timp, bru oceanului și nu se putea lua adresă el brutar. T cunoști foarte bi te-s-ocupat numai asemenea treburi

Leon nu precizâ însă că proprietarul fabricii de pîine va lipsi doar patru săptămîni și că, după întoarcerea lui, viața lui Miller va atîrna de un fir de păr.

— Și , du-te sus, înțerul te așteaptă în baie cît va putea mai mult figura, îi spuse Miller. face fotografiile necesare permisului

Părul i tăiase pe Miller foarte scurt și foarte sus, îi fa o cărare pe stînga, ceea ce a dat lui să arate mult mai

În timp ce se ocupa de Miller

mini ?

— Sigur că da, spuse el. Se uită apoi în
să aibă cam treizeci și cinci de ani. Mustața va
mai bătrîn cu încă vreo patru ani.

Cînd coborîră în salon, Motti îl fotografie de mai
ori din față.

— S-a făcut, spuse el. În trei zile vei avea în regulă
mustăți de cordaveră.

Grupul plecă și Oster se întoarse spre Miller.

— În regulă, Kolb, spuse el. Deoarece de mult îm
să-i mai spună pe numele adevărat. În iulie 1944 ai fost
trunz în lagărul de la Dachau, iar în aprilie 1945 ai comand
plutonul care l-a executat pe amiralul Canaris. De aseme
ai participat efectiv la executarea mai multor ofițeri
tați de Gestap
de asasinate a lui Hitler. Așa stînd lucrurile, nu-i de mirare
că autoritățile de aci ar dori să te aresteze. Și acum, la treabă,
sergent!

Ședința săptămînală a *Mossad*-ului era aproape de sfîrșit,
cînd generalul Amit ridică mîna și spuse :

— A mai rămas o ultimă problemă, deși nu o consider
de prea mare importanță. Din München, Leon raportează
de cîtva timp antrenează pe un tînăr ziarist german,
care, din anumite motive personale, îi urăște pe S.S.-iști
se pregătește, în momentul de față, să se infiltreze în sînul

Pentru ce motiv ? întrebă bănuitor unul din cei pre-

Generalul Amit dădu din umeri

— Din motive personale. Vrea să
pitan S.S. Eduard Roschmann.

Un alt participant, ce trăise mult timp în Polonia, își
ridică capul și spuse cu uimire :

— Eduard Roschmann ! ? *Măcelarul din Riga ?*

— Da, de el e vorba.

— Ptiu ! Dacă aș putea pune mîna pe el, am încheia o
veche socoteală.

Generalul Amit dădu din cap.

ndiți nu este oportun
uni cu scop de răzbunare, așa că, chiar dacă
pe Roschmann, acesta nu va fi asasinat.
tuși de gînd cu tînărul german ? întrebă

, să-i folosesc pentru a identifica pe oamenii de
a fi trimiși anul acesta în Cairo. Pentru noi

generalul Amit, e un om de încredere și
neamț. Îmi va raporta personal tot
activitatea ziaristului
rămîne ? întrebă altă voce. Nu va încerca
stilul lui propriu ?
l se va spune, răspunse Amit mînios
să încheie odată aceste încheieri de socoteli pe cont

Miller la un nou examen

Miller îl rostì cuvînt cu cuvînt
jurămîntul de sînge al S.S.-ului
supuse
și loialitate conducătorului lor și fie-
mormînt și chiar dincolo de acesta, în
De aici și craniul cu oasele încrucișate, simbolizînd lumea de dincolo de mormînt.
S.S.-iștii deveneau automat și membri
mort" ?
era
nse
ești bine pregătit pentru misiune

Pe unul din locurile de lîngă geam ale

și retras.

că stă lîngă un concetățean. Se înșela însă amarnic. Veeni
său se născuse în Germania cu treizeci și trei de ani în ur
într o familie de evrei, dar, după ce supraviețuise
războiului în vîrsta de nouăsprezece ani plecase în
german. Pașaportul din buzunarul de la piept și restul docu-
mentelor ce le poseda, lenjeria, pantofii, costumele și gea-
mantanele dovedeau că este un comis voiajor german de
textile.

își revăzu misiunea pentru care fusese instruit multe
nopți de către un colonel cu vorbirea lentă, într-un k
care producea mai puțină recoltă și mai mulți agenți i
ieni. Trebuia să-l urmărească și să nu-l piardă din ochi

ceze succesele, să-și noteze persoanele contactate sau
să-i verifice datele pe care le descoperă și să se asigure că
germanul poate identifica pe cel ce recrutează oameni de și-
tilă nemți menți să lucreze în Egipt la rachete. Să nu se

ece și să nu ia asupra sa ruci o sarcină din cele care-i revin
germanului. Trebuia să raporteze tot ceea ce ar fi aflat
tinărul german înainte ca acesta să fie „pulverizat" sau dez-
pla. Acestea erau componentele misiunii sale.

În ziua următoare, Oster și Miller fură vizitați pentru
în oară de Leon.

l Cam 35 de ani. Îl chema Iosef și tot timpul

— Apropo, i se adresă Motti lui Miller, ți-am adus ma-
aici. Am lăsat-o în oraș, în parcul public de
Îi înmînă cheile și-l sfătui :

Miller cercetă amănunțit permisul de conducere. Foto-
parul tuns scurt, dar fără mustață

pentru dumneata a părăsit
plecînd într-o croazieră cu vaporul
patron și se numește Joachim Eberhardt
ficată perfect
fost membru S.S. de încredere, aflat într-o mare încurcătură,
deoarece ai fost recunoscut, și-l roagă să te ajute pentru a-ți
procura o nouă identitate.

Leon îi înmînă lui Miller scrisoarea. Acesta, după ce o
citi, o introduse din nou în plic.

— Acum lipește-l, spuse Leon, și Miller se conformă.

— Cine este persoana la care urmează să mă prezint?
întrebă Miller.

— Aceasta este, spuse el și-i întinse o hîrtie ce conținea
un nume și o adresă. Locuiește în Nurnberg. Nu știm precis
ce rol a jucat în timpul războiului, dar sîntem absolut siguri
că are o funcție foarte mare în *ODESSA*. E posibil să-l fi în-
a organizației. La fotografia lui Eberhardt brutarul și studiaz-o
dorî acest lucru. E în regulă?

Miller privi fotografia lui Eberhardt și se declară de acord

[illegible]
cîteva zile, pînă [illegible]
totul în larg, pentru a nu putea fi [illegible]
cel mai bine ar fi să te prezinți în [illegible]

— Bine, mă voi duce joi, spuse Miller

— Încă ceva. Pe lîngă interesul dumitale [illegible] Roschmann, noi dorim încă două lucruri : să aflăm cine [illegible] noul ofițer al *ODESSEI* ce se ocupă cu recrutarea oamenilor de știință germani care urmează să lucreze la construirea rachete în Egipt și să rămîi permanent în legătură cu noi] numărul de telefon la care trebuie să suni, spuse el și-i întinse o hîrtie pe care era notat acesta Îți recomand să folosești numai telefoanele publice Veți raporta ori de cîte ori aveți ceva de transmis

După douăzeci de minute, grupul din Munchen plecă

Capitolul X

[illegible]
porni spre Nurnberg La ieșire, în pragul

— Să fie cu noroc, Kolb. Te-am învățat tot ce am știut. Dă-mi voie să-ți dau un ultim sfat. Nu știu cît va dura noua [illegible] aitale identități, dar bănuiesc că nu prea mult. Dacă observi că cineva te-a descoperit, pleacă și reia-ți propriul nume

În timp ce tînărul gazetar se îndepărta, Oster se gîndea [illegible]

Miller parcurse pe jos distanța de o milă pînă la stația de cale ferată, pășind cu fermitate pe străduța ce cobora din deal. [illegible] spusă [illegible], dar va trebui să mai așteptați. [illegible]

[illegible] fu surprins, deoarece căile ferate germane se mîndreau cu faptul că respectau cu strictețe orarul de circulație al trenurilor

[illegible] petrecuse [illegible]

...te a Nürnbergului, la cîteva mile ... care să poată circula repede ... fel, n-avea nici un motiv să băn... vreodată cineva de el și de mașina sa în ...

Se gîndi la avertismentul lui Motti ... aduse aminte și de sfatul dat de Oster de a o ... repede. A se folosi de ea era, desigur, un risc, ... bun ... salv... ; doar ... nute, ieșea din oraș la volanul *Jaguarului* său.

În scurt timp fu în Nurnberg. Trase la un hotel mic, ... mașina pe o stradă lăturalnică, două blocuri mai depa... porni pe jos spre centrul orașului medieval înconjurat ... duri.

Casa pe care o căuta se afla două străzi mai jos de piață ...

Se întoarse în piață și intră într-un local pentru a servi cina.

...

Zăristul se căută în buzunar pentru a plăti și degetele ...

... exploxia de furie a șefului ... puse punctul pe i:

— ... aceasta este adevărul. I-am percheziționat ... colegii săi, dar nimeni nu știe nimic. Probabil ... în vreun garaj greu de descoperit. Mai ... se deplasează pe jos. De cînd s-a întors de ... și a luat-o spre sud, cu mașina, i-am pierdut urma.

— Trebuie să-l găsim, repetă Werwolf, înainte de a se ...

— Mai devreme sau mai tîrziu tot va ieși el la lumină, ... și spuse:

— Foarte bine. În acest caz, rămîi în apropierea mea. Închiriază o cameră într-un hotel de acolo din oraș ca să te am la îndemînă.

— Desigur, domnule. După ce mă instalez, vă voi telefona ca să știți unde mă aflu în orice clipă din zi și noapte.

Îi ură superiorului său noapte bună și plecă.

A doua zi dimineața, aproape de ora nouă, Miller sună la ușa casei lui Werwolf. Îi deschise o fată care îl introduse în salon și apoi se duse să-i cheme pe stăpîn.

Gazda sosi cam după ... aproximativ ... de an. ... și sig... ...

...

— Cu ce v-aș putea fi de folos? întrebă el calm.

[illegible] și dela în apele s[illegible] în acest salon luxos.

— Să vedeți, domnule doctor, nutream speranța că o [illegible]

[illegible] acolo

[illegible]

[illegible] hainei sale

— Am adus o scrisoare de recomandare din partea unei persoane care nu-a dat ideea să vin la dumneavoastră

[illegible] aruncă rapid ochi pe ea. Deveni mai atent și îl privi cu seriozitate pe ziarist.

— Am înțeles, domnule Kolb. Te rog, ia loc.

Îi arătă lui Miller un scaun cu spătarul înalt, iar el se așeză într-un fotoliu mic. După ce-l privi sever câteva minute pe ziarist, începu cu întrebările

— Cum ai spus că te numești?

— Kolb, domnule

— Prenumele?

— Rolf Gunther, domnule

— Ai vreun act de identitate asupra dumitale?

Miller se uită neîncrezător și zise timid:

— Numai permisul de conducere auto

— Dă-mi-l să-l văd, te rog

Avocatul întinse mîna, obligîndu-i pe Miller să se ridice [illegible]

[illegible]

— Anul, Kolb?

— 1925, domnule

Avocatul studie permisul de conducere încă câteva minute.

[illegible] plecă.

Părăsi [illegible] Deschise [illegible] să răsfoiască [illegible] Eberhardt [illegible] ce grad a [illegible] formă [illegible] unității [illegible] transfe[illegible] acest nume [illegible] 1945 [illegible]

Se întoarse în salon și-i zise vizitatorului:

— S-ar putea să n-am posibilitatea să te ajut, mă înțelegi, nu-i așa?

Miller își mușcă buzele și spuse tragic:

[illegible]

Avocatul se lăsă pe spate în fotoliul său și privi în tavan.

— Mă întreb de ce nu m-a sunat la telefon dacă voia să vorbească cu mine! se miră el. Atunci, evident, ar fi așteptat un răspuns

— Poate că nu a vrut să folosească telefonul... într-o problemă ca asta, sugeră vizitatorul plin de speranță

Avocatul îi aruncă o privire umilitoare.

— Posibil, spuse el scurt. Te rog povestește-mi cum ai intrat în încurcătura asta

— Oh, da, domnule. Am fost recunoscut de un individ cineva m-a anunțat că vor veni să mă aresteze și, de aceea, am plecat. Cred că trebuia să procedez așa.

Avocatul i-o reteză:

— Fii mai clar. Cine te-a recunoscut și de ce?

— Să vedeți, domnule, mă găseam la Bremen. Locuiesc acolo și lucrez.. adică am lucrat până s-a întîmplat bucluc... pentru domnul Eberhardt, la fabrica sa de pîine. Cam în urmă cu patru luni, pe cînd mă plimbam într-o zi pe stradă mi-a fost rău și am căzut. M-au dus urgent la spital.

— La care spital?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Considerînd [illegible] în [illegible]
fata [illegible]
ajute.

— Cum îl cheamă pe infirmierul ce te-a recunoscut?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

aproape de Bremen.

Avocatul dădu din nou din cap, își notă ceva pe o bucată de hîrtie luată de pe masa de scris și se ridică

— Rămîi aici, spuse el și plecă

Traversă coridorul și intră în biroul său. Scoase din cartea de telefon numerele fabricii de pîine, spitalului din Bremen și al clinicii *Arradia* din Delmenhorst. Sună mai întîi la fabrică

Secretara lui Eberhardt, care îi răspunse, îi comunică:

Îmi pare rău, domnul Eberhardt este în vacanță, domnule. Nu, nu se poate lua legătura cu dînsul, deoarece se află în zona Carabilor. Se întoarce doar peste o lună. Vă mai pot fi cu ceva de folos?

Avocatul îi mulțumi și închise telefonul. Sună apoi la spitalul din Bremen și ceru serviciul personal:

— Aici este Departamentul asigurărilor sociale, secția [illegible]. Dorese să mi confirm [illegible] pe [illegible] un infirmier cu numele de Hartstein

Urmă o pauză, timp în care fata de la celălalt capăt al [illegible] se documentă în [illegible] și apoi răspunse

— Da, avem pe David Hartstein.

— Mulțumesc, spuse avocatul și puse receptorul în furcă

Formă din nou numărul centralei spitalului și ceru biroul registratură:

Aici este secretarul Fabricii de panificație Eberhardt [illegible] el. Aș dori să mă [illegible] [illegible] [illegible]

După cîteva secunde, își desfăcu fermoarul de la pant
lon. Avocatul îl corectă rapid după care îi fă
să și refacă ținuta.

— Perfect, înseamnă că nu ești evreu, spuse el mai b

Așezat din nou pe scaunul său, Miller se uita la el
gura „căscată".

— Bineînțeles că nu sînt evreu, replică el contrariat,

— Trebuie să știi că unii evrei au încercat să treacă
camarazi de-ai noștri. Nu le-a mers însă mult timp. Te
să-mi spui unde te-ai născut

— În Bremen, domnule.

În regulă, corespunde cu locul nașterii menționat în registrul nostru S S. Nu fac decît să verific. Ai fost înscris în organizația tineretului nazist ?

— Da, domnule, am intrat în 1935, la vîrsta de zece ani.

— Părinții dumitale au fost național-socialiști ?

— Da, domnule, amîndoi

– Ce s-a întîmplat cu ei ?

— Au fost uciși cu prilejul marelui bombardament efectuat asupra Bremenului.

Cînd ai fost încorporat în S S ?

În primăvara lui 1944, domnule, la vîrsta de optsprezece ani

- Unde te-ai instruit ?

— În lagărul de la Dachau

— Ai grupa sanguină tatuată pe braț ?

— Nu, domnule, deși ar fi trebuit să fie imprimată pe brațul stîng

– De ce nu ți s-a tatuat grupa sanguină ?

Să vedeți, domnule, noi trebuia să părăsim lagărul de
august 1944 urmînd
trimis în lagărul de la Flossenbürg
împotriva Führerului, a fost
nu era nevoie să avem imprimată pe
timp cît

Avocatul se declară mulțumit, dar continuă cu întrebările :

— Ai primit pumnal ?

Da, domnule, chiar din mîinile comandantului

Care sînt cuvintele gravate pe el ?

„Sînge și onoare", domnule

În ce scopuri de către se folosește [illegible] ?

În Turnul pentru sățuri", domnule.

Unde se găsea școala de instruire de la Dachau ?

Cam la zece kilometri nord de München, [illegible]

de lagărul de concentrare cu același nume

— Ce uniformă aveai ?

— Tunică și pantaloni gri-verzui, cizme înalte pînă la genunchi, petlițe negre la guler pe care [illegible]

— Cum arăta catarama ?

— Avea în mijloc o zvastică, iar de jur împrejurul ei erau gravate cuvintele „Onoarea mea este loialitatea".

Avocatul se ridică, aprinse o țigară, se îndreptă spre fereastră și-i porunci vizitatorului :

— Povestește-mi despre lagărul de la Flossenbürg, sergent Kolb. Unde era ?

— La frontiera dintre Bavaria și Turingia, domnule

— Cînd a fost deschis ?

— În 1934, printre primele

— Cît de mare era ?

— Pe vremea mea, se întindea pe un teren de 300/300 m Avea de jur împrejur nouăsprezece turnuri de pază înzestrate

— Cîte barăci avea ?

— Douăzeci și cinci, o bucătărie pentru deținuți, o spălătorie, o infirmerie și mai multe ateliere

— Gărzile S S, ce aveau la dispoziție ?

— Două barăci, o prăvălie și un bordel

— Ce se întîmpla cu cadavrele celor care mureau ?

— Erau arse în crematoriul de dincolo de gardul de sîrmă Din lagăr, se ajungea la el printr-un coridor subteran

— Unde lucrau mai mult deținuții ?

— La cariera de piatră, domnule, care se afla tot în afara gardului și era înconjurată cu sîrmă ghimpată și turnuri de pază proprii.

— Cîți deținuți erau în lagăr la sfîrșitul anului 1944 ?

— Aproape 16 000, domnule

— Unde se găsea biroul comandantului ?

— În afara lagărului, pe un deal, de unde se [illegible] lagărul.

— Spune-mi, în ordinea succesiunii lor, care au fost comandanții.

— Înainte de sosirea mea acolo, maiorul S.S. Karl Kunstler. L-au urmat căpitanul S S. Karl Fritsch și locotenent-colonelul S S Max Kolgel

- Ce număr avea secția politică ?

— Dot. domnule

Unde-și avea sediul ?

— În imobilul comandantului

— Care erau sarcinile ei ?

- De a asigura ca unul dintre prizonieri să se bucure de tratament special"

Cînd li s-a aplicat acest tratament ?

— În ziua de 20 aprilie 1945 Americanii înaintau în Ba[illegible]

[illegible]

[illegible] promitătoare

— O ultimă întrebare despre Lagăr, sergent. Ce vedeai [illegible] diferit de poarta în care [illegible]

Miller părea buimăcit, dar răspunse :

— Cerul, domnule

Prostule, vreau să știu ce domina orizontul !

- A, vă gîndiți la dealul pe care se vedeau încă ruinele unui vechi castel

Avocatul [illegible]

— După ce am plecat din L[illegible] Eu, întîlnind un ostaș al armat[illegible] luat uniforma. Peste două zile, americanii [illegible] nter. M-au luat drept cea ce eram îmbrăcat și m-au ținut într-un lagăr doi ani

— Ți-ai schimbat numele ?

[illegible] fundeiul [illegible] înainte că cineva ar putea să se în[illegible] afacerea Canaris nu [illegible] [illegible] [illegible]

Aici nu poți sta să vă fie rușine de cel puțin o săptămînă pînă ce vei primi pașaportul. Te voi trimite însă la un prieten care ți-l va procura. Locuiește la Stuttgart. Vei avea o cameră la un hotel de tranzit și-i vei face o vizită. Îi voi anunța sosirea și te va aștepta. Îl cheamă Franz Bayer, îmi spuse avocatul în timp ce scria adresa omului din Stuttgart pe o hîrtie. Apoi continuă, dîndu-i adresa : Ar fi bine să mergi cu trenul. Dacă vei mai avea nevoie de bani, îți voi da eu. Te rog însă să nu cheltuiești nebunește. Stai ascuns [illegible] pînă [illegible] pașaport. Ai [illegible] te voi [illegible]

Miller luă banconota, adresa lui Bayer și mulțumi plin de umilință

— O, mulțumesc, domnule doctor, sînteți un adevărat gentlemen

Capitolul XI

Ieși, condus de servitoare, merse la hotel, iar apoi se îndreptă spre locul unde își parcase mașina

O oră mai târziu a ajuns în Stuttgart. [illegible] pe Bayer [illegible] stătea [illegible]

Și-a dat seama că nu avea unde să se ducă la prînz. A observat un hotel [illegible] Pe [illegible] pe [illegible] pe care locuia Bayer. Pe [illegible] de mîi de casa acestuia.

[illegible]

În sfîrșit, a ajuns la numărul cerut. Era o vilă [illegible] pînă [illegible] pe Bayer pentru a fi sigur că [illegible] La [illegible] în [illegible] soția acestuia

— Ah, da, bărbatu-său a sosit [illegible] să mănînce în oraș, undeva pe aproape.

— Îmi pare rău pentru că l-am ajuns cu bine [illegible]

Un tînăr așa de drăguț, o ținu mai departe doamna Bayer veselă. Am trecut pe lîngă el [illegible] mașina

— Sînt și mă doamnă Bayer, o întrerupse avocatul. Persoana respectivă n-a plecat cu *Volkswagenul*, ci cu trenul.

— Nu mai [illegible] femeia dornică să se etaleze cu noutățile sale. A venit cu mașina. Un tînăr așa de drăguț și cu o mașină atît de frumoasă. Sînt sigură că are mult succes la femei [illegible]

– Doamnă Bayer, vă rog, ascultați-mă cu multă

tită camera și cînd o avu tipă :

L-am găsit pe Miller

așa ?

Miller îi spuse că nu luase nici micul dejun și nici prin-

în mașina lui și plecară

— Cînd au plecat ?

— N-au spus unde se duc ?

pregătesse ceva, dar Franz abia

— Spuneți că l-ați v

— Da, confirmă femeia, și-i explică cum putea ajunge acolo.

vedea. Avea două alternative : să să-l aștepte pe Miller sau să plece

un rezultat format tot din șase cifre, care nu era altceva decît un cod simplu, bazat pe o ediție veche a „Webster's

New World Dat narv" [illegible] publicat de biblioteca publică din New York. [illegible] fiecare grup indică pagina din dicționar [illegible] în coloană, numărînd de sus în jos.

După aproape o jumătate de oră de lucru, descifră mesajul și se luă cu mîinile de cap.

Treizeci de minute mai tîrziu se afla acasă la Leon, care citi mesajul și trase o înjurătură

- Îmi pare rău, spuse el, în sfîrșit. N-aveam de unde să știu

Ceea ce nu știau cei trei informatori, aparent disparate, [illegible] venită de la un agent, un israelian din Buenos Aires, se semnala că o necunoscută autorizase plata sumei de un [illegible]st-germane numitului *Vulkan*, pentru ca [illegible]iza stadiul următor al proiectului său [illegible] venea de la un funcționar evreu al unei [illegible] cont deschis de zece ani

[illegible] furnizată de un agent israelian din [illegible] emul de teleghidare a rachetelor se punea [illegible] din Germania Occidentală și că proiectul [illegible] milioane de mărci

[illegible] într-un computer — corobo- furnizate în [illegible] — au scos la iveală faptul că acesta folosise într-o perioadă numele de Fritz Wegener

Josef se învîrtea nervos în jurul lui Leon Deodată, se opri și spuse hotărît,

— Din acest moment voi rămîne aici [illegible] prețiosul dumneavoastră Miller va suna [illegible]

Dacă e urmărit [illegible] să ajungi la el. Dealtfel, [illegible] mai puțin de o milă de Roschmann

La ora [illegible] începere, Josef își aruncă din [illegible] pe telegrama primită de la Tel Aviv. Aceasta glăsuia astfel

Semnat [illegible] Stop! Nu mai [illegible] cerese de importanță [illegible] pe teritoriul [illegible] Stop! Identificarea prealabilă: Roschmann. Stop! Folosiți Miller imediat! Stop! Cercetați și eliminați! Stop! Cromorant".

Josef [illegible] automatul său *Walther P. P. K.*, iar apoi îl armă [illegible] îi aruncă cîte o privire telefonului care continua [illegible]

[illegible], Isser se comportă ca o gazdă ireproșabilă [illegible] ris după debitarea glumelor sale [illegible] bă despre [illegible] pe [illegible]

Totuși, Miller nu-l slăbi, exprimîndu-și frica că va fi arestat pentru că nu are pașaport

— Veți avea nevoie de cîteva fotografii de-ale mele, nu-i așa? întrebă el cu vădit interes

[illegible] cabinele [illegible]

— Ce se va întîmpla apoi? întrebă Miller grăbit.

Bayer se aplecă și-l luă de după umeri. Ziaristul simți duhoarea vinului drept în față, în timp ce grăsanul îi murmura, rizînd, la ureche:

— Vom trimite fotografiile unui amic și, într-o săptămînă [illegible] conducere după ce, bineînțeles, vei reuși la [illegible] Îți vom face rost și de o carte de asigurări sociale [illegible] că tocmai te-ai întors în țară după [illegible] -trăinătate. Nu-ți face griji bă [illegible] necăjit

pra celor spuse. Nu mai adăugă nimic în plus. Iar M[illegible] temu să insiste prea mult pentru a nu-l suspecta [illegible] nu mai poată stoarce nimic de la el

[illegible]

sprezece fără un sfert

— A fost o seară minunată, domnule Bayer Mu[illegible] foarte mult

[illegible]

[illegible] asta e tot ce ne poate oferi Stuttgartul în [illegible] de noapte, spuse Muller ca din întîmplare

— Nu, prostuțule. Asta e doar ce știi tu. În oraș sînt însă [illegible] din ele?

Vrei să spui că există cabarete bune? întrebă Miller prefăcîndu-se „surprins"

Bayer izbucni din nou vesel

La asta ți-e gîndul? N-aș avea nimic împotrivă să ne [illegible] la cîteva domnișoare care se dezbracă pînă la piele.

Bayer dădu un bacșiș frumușel fetei de la garderobă și ieșiră afară

[illegible] cabaret e cel mai bun? întrebă Miller.

Waldteufel. Se găsește pe strada Eberhardt.

Eberhardt? Dumnezeule, ce coincidență! Așa îl chema pe fostul meu patron din Bremen, omul care m-a scos din încurcătură.

Bine, bine, excelent, să mergem acolo [illegible] de nou[illegible]

[illegible]

— Domnul Bayer? [illegible]

[illegible]

Bayer îi strecură o bancnotă care dispăru ur[illegible] a se schița vreun gest de refuz.

[illegible] spus cumva unde vor pleca?

[illegible]. Nu i-am auzit că ar avea intenția [illegible]

[illegible] întreba și pe garderobieră, sugeră șeful [illegible] că i-a auzit ea vorbind

[illegible] întrebă și fata. Nici ea nu știa nimic, dar îi [illegible] intitulat „Unde se mai poate duce cineva în Stutt[illegible] această oră?". La capitolul cabarete, găsi șase Pe ce[illegible] trului [illegible] rebu[illegible] cel mai apropiat

[illegible] Bayer ședeau la o masă de două persoane în [illegible]

[illegible]

getele își descheia sutienul.

[illegible] Bayer se îmbăt[illegible]

— Ține ce e, domnule Bayer, sînt îngrijorat, îi șopti [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

colț în spatele lor și op

parbriz la numărul de circulație al mașinii din față și constată automobilului ca atare

Miller conducea cu atenție, luptându-se, evident, cu starea pe care i-o crease cantitatea mare de alcool consumat. Ultimul circulație care să-l testeze pentru alcoolemie. Nu merse acasă la Bayer, ci la hotelul unde trăsese el. Grăsanul ațipise și capul îi cădea mereu în față.

În fața hotelului, Miller îl tre

— Haide, haide, bunătate de noapte

ține-ți gura!

Bayer, mergînd spre scări în vîrful

întunecată. Era ora două noaptea și nu arde. Miller o aprinse, Mackensen observă că la primul etaj, în partea dreaptă a hote- în care se afla el.

să meargă direct la țintă și să-l „atran-

nu era cel mai indicat din două a holului îl văzu pe portarul hote- ai lui Bayer, se plimba de colo- a de ceea ce se întîmplase. Acesta dacă ar fi urcat scările la o oră

seama că nu l-ar fi putut scoate re- l-ar fi omorît pe Miller și că, dacă po- Werwolf ar fi intrat într-o mare

mașină pentru a-și lua

ganizate la liceu și deci

Bayer fu luat complet prin surprind
Reflexele sale
PENSEI

tuindu-şi capul pentru a-şi limpezi creierul de ameţeala
beţiei

gît, îi fu legată de piciorul fotoliului glezna stîngă, iar cor-

afară infr

M se adresa minios

altă, trintor unsuros. Mai întîi trebuie să ştii că nu
israelian. În al doilea rînd, fii sigur că nu te vor
Vei fi obligat să vorbeşti chiar acum. Ai înţeles?

Drept răspuns, Bayer îşi întoarse privirea. Ochii săi erau roşii ca ai unui urs înfuriat.

— Ceea ce vreau şi ceea ce trebuie să aflu înainte de trecerea nopţii sînt
pentru

din

— Acum, Bayer, sau oricum te-ai chema cu adevărat, am scos căluşul din gură şi vei fi nevoit să vorbeşti. Dacă
ţipi, îţi zdrobesc testa. Să
sau

Miller nu spunea adevărul. Niciodată nu urîse atît om şi nici nu mai dorise să facă acest lucru. Încet, îi eliberă

mic şi inelarul de la mîna dreaptă
verticală Bayer se
îi scoase din nou ciorapii din gură şi îi

Cunoşti procedeul, nu-i aşa?

ciorapii din gură şi-
beşte!
înghiţi în sec, slelt de puteri şi continuînd să ţină

— Winzer

— Ce?

— Ce?

— Mai

— Ce

avea nevoie de cel puțin patru-cinci ore. Ceasul arăta deja ora trei dimineața

aprinsă. Mackensen se uita permanent cînd la fe erei lui Miller, cînd la ușa hotelului, sperînd că l lest și îl va putea surprinde pe zarist singur. D Miller va mina pe el. Mai exista ipoteza ca unul din cei doi să deschidă

Kensen era un om răbdător și putea să aștepte

În camera sa, Miller își împachetă lucrurile în bagaje. Trebuia ca Bayer să rămînă legat și liniștit cel puțin șase ore. Spera că acesta va fi prea înspăimîntat pentru a-și anunța șeful că a divulgat numele și adresa falsificatorului. Dar nu putea conta total pe asta.

fotoliul în așa fel încît prizonierul să nu-l poată răsturna, pentru [illegible], smuls de la locul lui. Se mai uită încă o dată atent prin cameră și plecă, încuind ușa

Cînd ajunse aproape la capătul scării, îi veni o idee. Se gîndi că probabil portarul îi văzuse urcînd scările și se întrebă ce-ar fi crezut acum constatînd că numai unul din ei coboară. Trase și plecă. Se hotărî repede. Se întoarse și se [illegible] partea din spate a hotelului. La capătul coridor[illegible]

odihnă, însă înainte de a

nă. Aproape de ora opt, în-

bruck. O afurisită de lapoviță în-

i vîteza la optzeci de mile pe oră,

Avînd mîi liberă, î

nișa sa, Mackensen aproape că ațipise cînd

Gîndindu-se la Bayer, îl bîntuiră și acum, pe la [illegible] îngrijorări. Dacă prădase prea mult pe cineva? Dacă [illegible]

fi luat măsuri. Conștient de acest lucru, Macke[illegible] fugă pe scară și părăsi clădirea prin spate, oc[illegible]

[illegible] și se pregăti [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[

Capitolul XII

Imiop

Se născuse în 1924, în Wiesbaden, tatăl său fiind mă-

fu luat pentru a decora și ilustra ma-

Ameriza cu soții bani pentru a dezorganiza viața economică a țărilor respective.

e după fiecare

portul solicitat

m și numărul

insă de acasă peste zece minute. L
doresc să-l facă.

Douăzeci de minute mai tîrziu, Winzer,
pregăti o mică valiză, aruncă o priv
seifului în care păstra dosarul
că nu avea ne
la el nedumeri
un *Jaguar* negru coborî pe
Osnabrück

VI

telefon publice?

— În colț, răspunse băiatul

numai unul Klaus

Era ora no si douăzeci de minute Sună la tipografie
se era, evident, un funcționar

eră ocupă, ar fi potriv.
adresa și ieși din cabină

— Unde se găsește cartierul Westerberg? întrebă el, în timp ce făcea plata, ocazie cu care constată că nu-i mai rămăseseră prea mulți bani.

Băiatul îi făcu semn spre partea

- Acolo e Cel mai elegant

lucrări a persoanei ca
la capul străzii și merse

foarte drăguță, cam de două-

zaristul. Am venit să-l vad

ță că va lipsi o săp-

Nu v-a lăsat nici o adresă? Nu v-a indicat nici un

executat

o sută, cîștigînd astfel cîte douăzeci de mule la oră [illegible] Winzer Prea mult. În două ore acesta era posibil să se afle în oricare altă parte. În plus, nu știa precis nici direcția în care o luase

— Pot vorbi cumva cu doamna Winzer, vă rog ?

Barbara chicoti și îl privi șiret

— Nu există nici o doamnă Winzer. Nu-l cunoașteți deloc pe domnul Winzer ?

— Nu, nu l-am mai văzut niciodată

Să știți că dînsul nu este tipul de om care să fie că[illegible] deloc femeile. Mă înțelegeți ?

— Deci, locuiește singur ?

[illegible]ct, cu excepția mea. Vreau să spun că și eu locu[illegible] punct de vedere, zise fata și chicoti

— Înțeleg, mulțumesc, spuse Miller, întorcîndu-se să plece

— Sînteți oricînd bine venit, zise fata și îl urmări cu ochii [illegible] pînă cînd [illegible] n-ar fi plecat și apoi închise ușa

[illegible] accentuate și de acest ultim [illegible] girea finală [illegible] [illegible] mărînd traseul pe hartă, își [illegible] [illegible] căută o cameră [illegible] [illegible] Se [illegible] Ceva în subcons[illegible] obseda un anume lucru ce îl scăp[illegible] nerezolvat și nu-și dădea seama [illegible] cînd îl dobori somnul, în[illegible] [illegible]

[illegible] și nu observă să fie prin [illegible] [illegible] afla chiar [illegible] pătrunsese. Întreg colțul, [illegible] de stația principală de cale [illegible] [illegible] se lumină de un zim[illegible]

[illegible] nu-l nici un pericol, îi spuse [illegible] timp pe falsificator și a plecat [illegible] am telefonat din nou la domiciliul lui. Pro[illegible] femeia de serviciu. Mi-a spus că la [illegible] plecarea stăpînului său, un tînăr [illegible] acasă

[illegible]ăți, spuse Mackensen. *Jaguarul* e [illegible] fața mea Se pare că omul doarme [illegible] dacă este așa, îl voi aranja chiar [illegible] de zgomot

[illegible] grăbit, îl temperă Werwolf. Miller [illegible] Fata [illegible] [illegible] și, probabil, va informa poliția. Asta [illegible] [illegible] Gîndește-te : [illegible] totul baltă și [illegible], după care un tînăr ce-l caută în lipsă e ucis într-o [illegible]

Fruntea lui Mackensen se încreț[illegible] [illegible] plecă.

— Probabil că va mai întîrzia prin împrejurimi pentru [illegible] [illegible] Mai e însă ceva. Are cumva Miller la ei vreo servietă ?

— Da, răspunse Mackensen. O avea cînd a părăsit cabaretul [illegible] [illegible] gort

[illegible] n-a lăsat-o încuiată în p[illegible] [illegible] portant pentru el, mă urmă[illegible]

[illegible]

Problema este [illegible] văzut s-mi dovedesc numele [illegible] legătură între [illegible] să-şi [illegible] importantă [illegible] [illegible] Nurnberg.

[illegible]

— Cel mai bun [illegible] se [illegible] pe [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

— Sigur, nu e nici o problemă. Ca să mă apropii însă de maşină, trebuie să aştept pînă se face întuneric.

Îşi întrerupse convorbirea [illegible] postul şi strigă în microfon:

— Vă chem din nou.

Revenit cu telefonul peste cinci minute.

— Îmi pare rău că v-am lăsat aşa... [illegible]

[illegible] Miller [illegible] [illegible]

Aproape de ora unu, Miller se trezi, simţindu-se [illegible] şi chiar mulţumit de el însuşi. [illegible] ce îl preo-

[illegible] Se întoarse la casa lui Winzer. [illegible] mai mult decît încîntată să-l revadă.

[illegible] spre casă, spuse Miller, şi eram [illegible] zece luni. Dar de ce mă întrebaţi?

[illegible] în vedere că domnul Winzer este un [illegible]

Domnişoara Wendel, răspunse ea.

— Unde e acum?

— La spital, domnule. Mă tem că e pe moarte. Ştiţi, au [illegible] ciudat că domnul Winzer a plecat aşa pe neaşteptate [illegible] se ducă s-o vadă zilnic. Vă rog să mă înţelegeţi, [illegible] fost ceva între ei, dar lucrase în serviciul lui [illegible] are cea mai bună părere despre ea. Întot- [illegible] atenţia: „domnişoara Wendel făcea asta [illegible]"

— La ce spital se află? întrebă Miller.

— Am uitat. Aşteptaţi un minut, e notat pe carnetul de lîngă telefon. Vă spun imediat.

Se întoarse după cîteva minute şi îi dădu numele clinicii, un sanatoriu particular, situat la periferia oraşului.

Miller găsi drumul pe hartă şi, la ora trei după-amiază, se prezentă acolo.

[illegible] procurîndu-şi uştensilele necesare pentru bomba sa. „Secretul sabotajului, îl învăţase instructorul său, constă în a folosi materiale cît mai simple, care pot fi cumpărate din orice magazin".

De la un magazin cu articole de fierărie, cumpără un [illegible] [illegible] de culoare neagră, [illegible] cîte o cămaşă de plastic, fiecare [illegible] aproape 2,75 m, unul de culoare roşie şi altul alb. Mickensen era un tip meticulos şi nu-i plăcea să încurce polul pozitiv cu cel negativ.

umezească și o cutie de cesi avea un capac
ca să nu pătrunda aerul, menținînd umiditatea
cesi de calitate.

Odată cumpărăturile terminate, își luă o cameră la hotelul unde trăsese Miller, cu fereastra spre piață, pentru a putea vedea parkingul, unde era sigur că cel în cauză se va întoarce, și se apucă de lucru

și unul din detonatorii electrici

o gaură cu mînerul cleștelui de tăiat sîrmă în
Luă firul înfăș

de contact al detonatorului. De același
nul din capătul
fixă detonatorul și apoi unp
Stabili
natorul, iar un altul pleca de la detonator
Un
2,5 m, de culoare roșie și celă
mchidea
Apoi
distruge două-trei camere dintr-un hotel

bucăți a cîte 15 cm
de obicei, pînza
a peste alta, în
Acesta îl folosi
bomfaer,
e gume,
una față
unui
alta. Mach
lumele cu o cantitate suficientă de pastă adezivă.

Acum era aproape gata. Trase cele două fire, pe cel roșu
cel albastru, care ieșeau din cutia cu exploziv
ul din capul acesteia și fixă capacul cît se poate de
nu se mișca. Cele două fire le lipi unul de lama
de
de bomfaer, iar cea alt de cea de jos. Bomba
era
în funcțiune sau ar fi suferit o izbitură bruscă, becul s-
trebuia luată o ultimă măsură de precauție
eventual o piesă metalică a mașinii, caz în care, de
asemenea, s-ar fi închis circuitul, trase încet cele șase pre-
zînd astfel izolația necesară. În felul acesta, preîntîmpina o

cu cablul, cu cleștele și banda de lipit, care îi era
în fața ferestrei, așteptînd

sau mai tîrziu, ziaristul se va întoarce.

domnișoara Wendel ar avea vreun nepot.

Miller. Desigur, aș fi venit mult mai devreme de starea sănătății mătușii mele, dar domnul W azi-dimineață m-a sunat la telefon pentru a mă rug să vin s-o văd

nal, remarcă doctorul

mai spus că nu va reveni decît peste cîteva zile o vizitez în locul lui.

— Să lipsească mai multe zile? Extraordinar! Mi se pare foarte ciudat

— Mă iertați puțin?

din casa lui Winzer

zile?.. Oh, nu, mulțumesc, domnișoară

— Exact, murmură el. punctualitate de ceasornic. Evide Vedeți, ar trebui să se grăbească dacă dorește dată. Știți, e aproape de ora

— Exact așa mi-a spus și la telefon,

— Desigur, în calitate de rudă pentru foarte puțin timp. De

în sanatoriu. Se opriră în fața

dimineața a după-amiezii de iarnă care abia

mai multe perne și avea fața atît de palidă,

albă tot mai puține speranțe că va putea obține

să șoptească ceva, fără nici o noimă

mai aproape, încercînd să prindă sensul

și confuze care ieșeau dintre buzele ei

prea mult. Era vorba despre Rowens-

acesta este un mic sat din Bavaria, poate

mănăstire. Mai deslușit ceva despre „totul îmbrăcat

de drăguț, o minunăție", dar apoi auzi un șir de

cuvinte confuze, fără nici un înțeles

Miller se aplecă și mai aproape de ea

Domnișoară Wendel, mă puteți auzi?

carte de rugăciuni și o pele-

tință la gulerul alb din jurul gîtului, la materialul negru ce-

mediu. Miller deveni îngrijorat și se gîndi dacă

să-i spună

bătu

rapul timp de două minute dacă să o lase în ... plece
de acolo sau să accepte confuzia, căutându-și ...
intră ...

intreaga

Știu, părinte. Dacă îl ...
folosi de dosar. Mi-a spus
— Ce dosar, fiica mea
Reuși să mai ...
care se auzi o bătaie ușoară în ușă, semn că vizita trebuia încheiată
În timp ce Miller era condus spre ieșire, îl întrebă pe medic :
— Cît timp credeți că va mai trăi ?
— Foarte greu de spus. Două zile, poate trei. În orice caz, nu mai mult
V...

[illegible] ... Miller își privi ...

... plecă înainte de pu... distanță de mai multe

... vire la atotputernicul juriu, observînd, în ace...
... cu mîinile, în semn de supremă desperare, atunci ...judecătorul anunță sentința prin care acuzatul era con... luni închisoare, menționînd că pe... mult mai aspră dacă n-ar fi pledat avocatul
... idonuit că ar fi fost unu ... II ...

Două săptămîni mai tîrziu, Miller se afla într-un bar, la un pahar cu una din legăturile sale aparținînd lunii ... pentru un important articol ilustrat. Într-un co...
... cu fața soției spărgătorului respectiv. Cu un gest plin ... bancnotă de o sută de mărci în buzunarul șorțului femei ...

[illegible] Probabil, că
meia il in[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
mea mi-a scris ce ați făcut pentru ea. Nu v-am întîlnit
[illegible] Doris și pe copii să aibă o perioadă cu
bună în timpul sărbătorilor Anului nou. Dacă
putea fi de vreun folos, n-aveți decît să vă adresați mie
dv., cu respect."

[illegible]
[illegible]
[illegible]

La unsprezecile noptii piața era aproape [illegible] strecură afară din mașină, avînd [illegible] soale, trecu de partea cealaltă [illegible] privire de jur împrejur și se s[illegible] că în noroiul și zăpada pe jumătate topită din piaz[illegible] uda și murdări costumul în cîteva secu[illegible] cazul să-și facă o problemă d[illegible]n asta. Luminînd [illegible] terna sub partea din față a *Jaguarului*, reuși să [illegible] mecanismul de închidere a capotei, în [illegible] zeci de minute pînă reuși să-l deschidă [illegible] cam doi-trei cm cînd mecanismul ei de închidere [illegible] După ce va termina treaba, o simplă apăsare de sus în [illegible] o va închide. Cel puțin reușise să nu fie nevoit să [illegible] mașină pentru a deschide capota din interior.

[illegible] de cele două spirale ale [illegible] forma una din piesele sistemului de [illegible] față.

După ce îl fixă bine, ca să [illegible] [illegible] din nou afară.

Cu prima ocazie, cînd mașina va lovi un obstacol oare[illegible] [illegible] ridicat de pe [illegible]

[illegible]ul. Koppel avusese bunul simț de a nu [illegible]. tot timpul cursei și numai după ce taxiul

[illegible] ce faceți, domnule Miller. Vreau să spun [illegible] ca dumneavoastră, ziarist sau așa ceva, [illegible] într-o astfel de afacere.

[illegible] cu scule. După ce se întoarse, îi șopti:

— Fata are încă lumina aprinsă.

din camera fetei se stinsese

Mai asteptară nouăzeci de minute, după
strinse pe Miller de încheietura mîinii, își luă g
dreptă tiptil spre fereastra biroului. Undeva
lătra un cîine, iar mai departe, se auzi
zdor m

zona de sub fereastra biroului eru
luna luminînd cealaltă parte a casei. Koppel aprinse

lipit, o pernită de amortizare
miner, un diamant pentru tăiat g
și un cocoș de cauciuc

Cu o dexteritate remarcabilă, tăie o

fata n

ine. Koppel dezlipi cu

In contrast cu lumina de pe
bine. I
bine
numa

n și-l avertiză să-și

pe ea, astfel ca să-i lumineze numai în față

După ce verifică totul fără nici un rezultat, abandonă acest procedeu și căută din nou cu lama unui briceag spațiu sau fisuri. La trei și jumătate, găsi ceea ce-l

cu cărămidă, cam de 60 pe 60 cm, lesi în ex- bine fusese concepută și executată această lucrare, încît era imposibil de distins cu ochiul liber suprafața pătrată de restul zidului

K deschise ușor ușa. În partea stîngă, aceasta cu de balamale de oțel, care nu făceau nici un zgomot pătrată era fixată într-un fel de tavă de oțel, ce forma

Capitolul XIII

Miller își permise trei ore de somn, cerînd să fie trezit la ora nouă și jumătate.

Cînd fu trezit, își comandă micul dejun în cameră, făcu un duș fierbinte, mîncă și, după aceea, începu studierea filelor de dosar, recunoscînd aproape o jumătate de duzină din fi-

trebui să recunoască și el însuși, numele nu aveau nici un

superioară. Urechile erau însă aceleași. Deși ele individua-

fie dacă nu cumva telefonul era deranjat.

Omul de la celălalt capăt al firului se

148

După ce închise telefonul, Miller se informă la

de telefon de la fabrica de

se întoarse patronul și îl informă că dom

și petrecea weekendul

de la țară și că se

după-amiază. Numărul de telefon de la vila

părea de încredere, din motive personale, patronul a interzis

Miller mulțumi și puse receptorul în furcă.

Află, totuși, numărul de telefon și adresa vilei de la un

tiraj din Hamburg.

Miller se uită acum și se uită la fața lui Roschmann. Îi

Trecuse de ora douăsprezece, cînd începu să-și facă ba-

gele. Apoi coborî în hol și achită nota de plată. Fundul

cu s mușchi de vacă.

În timpul mesei, hotărî să efectueze ultima parte a urmăririi chiar în acea după-amiază, iar confruntarea cu Roschmann să aibă loc a doua zi dimineața. Avea încă la el petecul de hîrtie cu numărul de telefon al procurorului din Ludwigsburg, ce făcea parte din Comisia Z. Ar fi putut să-l sune, dar era decis să-l înfrunte el mai întîi pe Roschmann.

Aproape de ora două, ieși din restaurant, își puse valiza

autostrada și se întoarse în

De la o cabină telefonică de pe șosea, Mackensen îl tele-

— E deja pe drum, raportă el superiorului său. Tocmai

sud.

— E însoțit de „jucăria" ta?

imposibil de identificat.

149

foarte obosit, scumpul meu camarad.

aflat între cele două lumeie ale sistemului de

Se făcuse deja întuneric cînd *Jaguarul* pătrunse

În timpul cinei își dădu

că îl chemă Miller, iar tratamentul aplicat lui

prin preajma sa

cît de departe ajunsese cu cercetările sale

de vin și mai tîrziu o dată în revistă planul

Dacă ar fi fost un om mai dur, violent, l-ar fi omorît el

nici nu era înarmat. Dacă Roschmann dis-

într-adevăr, sin-

suficient ca să-i

Simțind

fără explicații unde se află și îi ceru să vină ur-

aceleiași nopți la Rönigstein, indicîndu-i și ce

să-i aducă.

Înainte ca Sigi să se dezmeticească, receptorul era pus

[illegible] pentru expedierea unui plic [illegible]. În cameră, scoase din servietă jurnalul lui Simon Tauber [illegible] paginile jurnalului ce-l determinaseră să [illegible] grafii, așezîndu-le una lîngă alta. Scoase apoi o bucată de hîrtie albă din servietă și scrise pe ea [illegible] zentau documentele respective. Băgă în [illegible] seiful lui Winzer și una din [illegible] piept al jachetei sale. Introduse din nou [illegible] Tauber în servietă și o ascunse sub saltea.

Apoi, se așeză pe pat și curînd atipi.

La München, într-o cameră a unui subsol, Josef se [illegible] de colo pînă colo, mînios și nerăbdător. Așezați la [illegible] Leon și Motti, în lipsă de altă preocupare, își examinau mîinile. Trecuseră patruzeci și opt de ore de cînd sosise telegrama din [illegible] și încercările lor de a da de urmele lui Miller fuseseră [illegible] era acolo.

[illegible]

[illegible]

Miller, nici Kolb și nici [illegible]

— Cel puțin bi[illegible]

[illegible]

[illegible] stăpînă pe Miller, *ODESSA* [illegible]

— [illegible] gîndirăți, să [illegible] l-ol adevărat [illegible] pare Leon.

[illegible] Leon îi telefonase lui Werwolf dintr-o [illegible] situată în regiunea Regensburg. Noutățile [illegible] cît se poate de liniștitoare.

[illegible] că te afli în deplină siguranță și te poți in[illegible] Werwolf falsificatorului. Persoana care [illegible] a fost, în mod cert, scoasă [illegible]

[illegible] mulțumi, achită nota de plată, ieși afară în in[illegible] mașina și plecă în direcția nord, nerăbdător [illegible] pe care i-l oferea locuința sa. Era sigur [illegible] ajunge la timp pentru un mic dejun intim, o baie [illegible] reconfortant. Luni dimineața, se va găsi din [illegible]

[illegible] acasă, Barbara dormea încă, profitînd de [illegible]. O trezi și-i porunci să-i pregătească micul [illegible] avu parte de el, deoarece [illegible]

birou să șteargă praful, găsise fereastra spartă și argin[illegible]

[illegible] s-a interesat cînd se întoarce proprietarul casei pentru a [illegible]

[illegible] cu un calm absolut fecărelile fetei, dar [illegible] vedea o vână de la tîmplă [illegible] bucătărie să pregătească ca[illegible] cuie ușa. Nu-i trebură decît [illegible] cercetă interiorul sen[illegible] tea duce la cei patru[illegible]

[illegible] membri ai *ODESSEI* dispăruse[illegible]

Cînd se întoarse în suf
torul de la clinică, care-l
murise în cursul nopții.

Timp de două ore, Winzer statu în fot
căminului cu buturugile neaprinse,
frigul ce se strecura prin gaura ferestrei
la întîmplare cu un zar. Simțea doar

nu e vina mea"

Miller uitase să anuleze comanda dată la recepție prin
care cerea să fie trezit dimineața. La ora nouă, telefonul sună
să
sări din pat. Își dădea seama că dacă n-ar fi procedat astfel,
ar fi adormit din nou

același noapte, continua să doarmă adînc

dămuri care este

mare

din München unde să sune și con-
huta să-l transmită persoanei care-i

n indicat mai sus, transmite mesajul, pără-
plicul în orice cutie poștală din Frankfurt
. Toată dragostea mea, Peter"

la de băuturi, rezemată de telefon,
care conținea dosarul *ODESSA* și
zeci de mărci. Apoi luă jurnalul lui
se strecură afară și coborî în hol.
portarului să telefoneze în camera
jumătate pentru a o trezi pe doamna
Miller.

Ieși afară din hotel la ora nouă și treizeci de minute și

nopții. Se îndreptă spre curtea din spate a clădirii, urcă în *Jaguar*, trase șocul la maximum și acceleră

Capitolul XIV

Era o dimineață cenușie și înnorată. Zăpada scintela, iar vîntul bătea muntu. Drumul urca, înconjurînd orașul, ca apoi imediat să se piardă în marea de arbori cunoscută sub numele de *Pădurea Romberg*

de către un alt automobilist

Gloshutten, iar apoi

oprită. Proprietate privată"

o cracă dintr-un stej

cuvinte ale lui Werwolf, puse receptorul în furcă și

lui de lucru. Era perfect calm, știind că

ma oară. Scoțori într-unul din ser-

pistol, își bagă țeava în gură și

care-i străpunse creierul căzut într-o

autentic.

Roschmann, unul din cei ce figurau în dosarul furat de la Wiesner. Sună de trei ori la Frankfurt și apoi la vila lui Roschmann, dar auzi de fiecare dată în receptor semnalul care indica că telefonul era deranjat. În cele din urmă încercă prin

curent de aer cald se revărsa dinaintea [illegible]. Barosta [illegible] in fata lui Miller fesise, evident, din [illegible] se putea vedea rămasă deschisă. [illegible] de fostul ofiter S.S., [illegible] la timple îi încărunțise Oferea imaginea [illegible] mijloace, parvenit, bogat și sănătos tun. Cu toate [illegible] săturile fetei rămaseseră aceleași și [illegible] crise de Tauber Se uită la Miller fără a manifesta [illegible] teres dosebit

— Ce dorîți ? întrebă el

[illegible] trebuiră cîteva secunde înainte [illegible] Venea acum dolor în minte

Numele meu este [illegible] Eduard Roschmann

La auzul ambelor nume, un licăr sfîdlui în privirea omului din fața sa, [illegible] muschi nu i se clinti pe față

Ce spui dumneata este o absurditate, zise el. N-am auzit niciodată despre persoana la care te-ai referit

După chipul lui [illegible] după 1945, reușise [illegible] mele lui Miller, deoarece, cu cîteva [illegible] ultimul moment

— Ești singur în casă ? întrebă Miller

— Da, răspunse Roschmann cu o [illegible]

Roschmann nu obiectă cu nimic, [illegible] bun să-l țină pe Muler cît mai departe de fondul [illegible] pentru a cîștiga timp.

Se întoarse și [illegible]

[illegible] se opri în mijlocul camerei și se întoarse cu [illegible]

[illegible] dumitale este aici ? întrebă Miller

[illegible] Fusese chemată, pe neașteptate, cu o [illegible] dimineața, urmînd să se întoarcă chiar [illegible]

[illegible] lui Miller, el observă că mîna dreaptă a [illegible] printr-o vorbire

— Mă amenințî cu un pistol în propria mea casă ? în- [illegible] telefonul

Ochii lui Roschmann se închiseră ușor, dar nu zise nimic. [illegible] a, te va identifica imediat, domnule [illegible]

— Ce dorești, Miller ?

[illegible] iarăși Nu la birou, ci acolo în [illegible]

Roschmann luă loc în fotoliu, cu ochii [illegible] tolului. Miller se așeză pe marginea biroului cu [illegible]

— Și acum, ce vrei să-mi spui ?

— Despre ce ?

— Despre Riga. Despre cei optzeci de mii de [illegible]

[illegible] de armă. Roschmann începu să-și recapete încrederea și obrajii [illegible]

[illegible] zeci de mii de oameni în lagărul din Riga.

— Șaptezeci de mii ? Șaizeci ? întrebă Miller. Crezi, în[illegible] zeci de mii pe care i-ai ucis ?

— Așa este, spuse Roschmann pătimaș. Nu are nici o [illegible] un nonsens. Absolut un nonsens. Ce vîrstă ai dumneata ?

— Douăzeci și nouă de ani.

— Deci, ai făcut serviciul militar ?

— Sigur. Am fost unul dintre primii ostași ai armatei naționale-socialiste. Doi ani am umblat în uniformă [illegible]

— Atunci, spune-mi dumneata cum era !

Roschmann se răst[illegible]

— Cum era atunci ? Era [illegible] Fiindcă n[illegible]

[illegible] astrugă măreția [illegible] un reprezentat-o și continuăm să o [illegible]ăm cu cinste.

Întorsese spre Miller ochii înflăcărați. Totodată, măsura și distanța care îl despărțea de vătraiul greu de oțel [illegible] tim care :

— Deci, dumneata vii aici, ca exponent al noii generații, și îndrepți un revolver spre mine. Mai bine învață că mă-[illegible] Germaniei de atunci și prosperitatea ei de astăzi se ba-[illegible] până termină și, după câteva secunde de tăcere, întrebă :

— Ai auzat vreodată de un bărbat cu numele de Tauber ?

[illegible]

Roschmann dădu din umeri.

— Nu mi-l amintesc. E mult de atunci. Cine era ?

— Stai jos, îi spuse Miller. Te rog să nu te mai ridici !

[illegible] din ce în ce mai mult că ziaristul nu va trage, se gîndea [illegible] să-l atragă într-o cursă.

Tauber a murit în Hamburg la 22 noiembrie anul tre-[illegible]].

[illegible] jurnal în care povestește ce [illegible]

ț ieşti şi că niciodată nu vei apărea în fața [illegible]
Un plesc de la [illegible] s-am reținut să te identific [illegible]
cine pe [illegible] l port

— [illegible] constatare o probă grea [illegible]
tiam

Probabil că pentru un tribunal nu [illegible] pe-
nale ca

— Să înțeleg că domnul acela [illegible] a ieșit în
fruntea cu jurnalul unui evreu mort ?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Sfâ[illegible]

Și [illegible]

M[illegible]

R[illegible]

— De unde să știu ? Asta s-a întîmplat acum douăzeci de ani.

Apoi înghiți în sec și se uită înspăimîntat la Miller [illegible]
[illegible] pistolul și [illegible]

Vasta era ?

— Da, el era. Și ce dacă ?

— Acesta a fost tatăl meu, [illegible] Miller

Cal[illegible]
[illegible] se desprinse [illegible] privirea [illegible] rămase fixată pe [illegible]
[illegible] și la mîna fermă care îl ținea

— [illegible]

— Nu [illegible]

— Nu mă [illegible] Cum ai putut să-ți dai seama din lectura acestui jurnal de om, despre care e vorba e fost tatăl dumitale ? Nu-ți spusese nici numele și nici evreul ce a scris jurnalul nu l-a cunoscut

Miller rela[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Vorbești despre patriotism,

ca tine, care încă se mai găsesc printre

să aveți parte de o cît mai mică

siguri că lepădături ca tine nu vor mai exista

— Mă vei urmări, deci!

— Ca să fiu sincer, nu

o lungă convorbire cu dumneata

Telefonul era însă total mort

— Ai tăiat firele? întrebă Miller

Roschmann neagă dînd din cap

— Nici nu m-am atins de ele

— Probabil că firele sînt rupte

Roschmann se supuse și ziaristul continuă, întrebînd:

— Vezi frunza de viță de vie care ornamentează grătarul din fața ta? Prinde cealaltă brățară de aceasta

făcu o tură în jurul lui și înlătură toate obiectele pe care acesta le-ar fi putut folosi în scop agresiv.

Nu auzi nimic și nici

În birou, Miller, după ce se asigură că nu mai

folosește în nimic dacă ai fi reușit

. Dacă nu mă voi întoarce

e sînt înapoi și încă în treizeci va fi și poliția aici.

Mackensen, abordînd un surîs sălbatic, adm[illegible] *Jaguarului* distrus și apoi făcu cîțiva pași spre m[illegible] haine arse și resturile umane risipite pe zăpadă [illegible] în legătură cu talia cadavrului îi atrase atenția [illegible] asupra lui cîteva minute. După aceea, se rid[illegible] fugă spre casă. Fără să sune, [illegible] se deschise și el intră în hol. Rămase [illegible] atent, stînd la pîndă cu o felină ce adulmecă p[illegible] auzea nici un sunet. Scoase de sub brațul sting un p[illegible] mat cu țeavă lungă, trase piedica de siguranță [illegible] deschidă, una după alta, ușile imobilului. Deși [illegible] diat în birou corpul de pe covor, nu se mișcă [illegible] cu cercetă din ochi întreaga încăpere. Îi era [illegible] vorba de un truc. Înainte de a intra, se mai [illegible] cu atenție în spatele u[illegible] după el

Miller zăcea pe spate, cu capul lăsat într-o parte Mackensen p[illegible] [illegible] [illegible] [

— Sună-l și cheamă-i acolo. Cînd vor părăsi imobilul, să nu rămînă nici o urmă din ceea ce s-a întîmplat. Soția lui Roschmann se va întoarce în noaptea aceasta și, sub nici o formă, nu trebuie să afle nimic. Ai înțeles ?

— Da. Totul se va executa exact, se angajă Mackensen.

— După aceea dispari. Și încă ceva. Înainte de a pleca, termină cu bastardul de Miller.

Mackensen se uită din nou printre gene la ziaristul ce zăcea pe covor.

— Va fi pentru mine o plăcere, spuse el scrîșnind din dinți.

— Atunci, la revedere și succes !

Convorbirea luase sfîrșit. Mackensen puse receptorul în furcă, scoase din buzunar un carnețel cu adrese, îl răsfoi și apoi formă un număr de telefon. Spuse celui ce-i răspunse cine este și-i reaminti de faptele săvîrșite împreună pentru „camarazii" lor cu cîtva timp mai înainte. Sfîrși prin a-i da adresa la care să vină și-l informă cu ceea ce va găsi acolo.

— Mașina are înăuntru un cadavru care trebuie să dispară într-o ripă de la marginea drumului montan. Stropită bine cu benzină, va lua foc și va fi un adevărat incendiu. Nu trebuie să rămînă nici o urmă care să ducă la identificarea cadavrului. Căutați-l bine prin buzunare și luați totul, inclusiv ceasul.

— E-n regulă, îi răspunse interlocutorul. Voi veni cu un trailer și o macara.

— Mai e un lucru de făcut. În biroul vilei, pe parchet, veți găsi un alt cadavru care, de asemenea, trebuie să dispară fără urmă în fundul unui lac adînc și rece.

— Nu-ți face probleme. Vom ajunge acolo pe la cinci, iar la șapte vom fi deja plecați.

— Fain, exclamă Mackensen. Vă aștept aici, încheie el.

Așeză receptorul în furcă, se sculă de la birou și se îndreptă spre Miller. Scoase pistolul și îl controlă, deși știa că era încărcat.

— Păcatele împușii, se adresă el cîinelui înșet de pe podea și care stătea spre ușă.

Anii petrecuți ca un animal de pradă creaseră în Mackensen un adevărat instinct de leopard și, datorită acestuia, reușise să supraviețuiască, în vreme ce alții, fie victime, fie colegi, sfîrșiseră pe lespezile reci de la morgă. Și totuși, nu

văzuse umbra care căzu pe covor prin fereastra deschisă, însă o simți și se întoarse brusc, gata să tragă. Noul venit era însă neînarmat.

— Cine dracu mai ești și tu ? se răsti Mackensen, ținînd arma îndreptată spre el.

Persoana respectivă ședea în dreptul ferestrei, îmbrăcată cu un pantalon bufant din piele neagră și cu o scurtă de motociclist de aceeași culoare. Cu mîna stîngă ținea casca de protecție în dreptul stomacului. Aruncă o privire spre corpul lui Miller și la arma din mîna călăului.

— Am fost chemat..., spuse el cu inocență.

— De cine ? întrebă Mackensen.

— De *Vulkan*, răspunse omul în negru. De camaradul Roschmann.

Mackensen mormăi ceva neînțeligibil, lăsă arma în jos și întrebă :

— Nu știi ? A șters-o.

— A șters-o ?

— S-a evaporat. E în drum spre America de Sud. Întregul proiect a căzut, termină el și îndreptă din nou țeava pistolului spre Miller.

— Vrei să termini cu el ? întrebă celălalt.

— Da. Datorită lui s-a dus totul de ripă. L-a identificat pe Roschmann și a expediat la poliție un dosar cu fotografiile camarazilor urmăriți. Dacă ai poză la dosar, ai face bine s-o ștergi cît mai repede.

— Care dosar ?

— Dosarul *ODESSA*.

— Nu sînt în pectol, răspunse omul.

— Nici eu, mormăi Mackensen. Werwolf este însă și a ordonat să terminăm cu ziaristul pe loc.

— Werwolf ?

Întrebarea trezi în Mackensen un semnal de alarmă. Doar cu puțin mai înainte i se spusese că în afară de el și Werwolf nimeni din Germania nu mai știa despre proiectul lui *Vulkan*. Ceilalți se aflau în America de Sud, de unde, probabil, va veni cineva în locul lui Roschmann. În mod normal, cel ce sosise ar fi trebuit să știe despre Werwolf. Ochii i se îngustară ușor.

— Ești din Buenos Aires ? întrebă el.

— Nu.

— Atunci de unde ești ?

— Din Ierusalim.

Lui Mackensen îi trebui o jumătate de secundă pentru a-și da seama ce înseamnă acest nume, după care ridică pistolul să tragă. Dar uneori o jumătate de secundă înseamnă mult, suficient ca să mori. Două gloanțe, trase precis cu arma ascunsă sub casca de protecție, îl doborîră pe Mackensen.

Miller se trezi luni după-amiază, într-o rezervă a spitalului din Frankfurt. Își dădu seama că avea capul înfășurat în bandaje și-l simți greu.

Găsi butonul unei sonerii, apăsă pe el și sora care se prezentă îi porunci să stea liniștit fiindcă este rănit la cap destul de grav.

Se liniști și începu să-și reamintească întîmplările din ziua precedentă. Într-un tîrziu, ațipi și cînd se deșteptă era întuneric, iar alături de el ședea un bărbat.

— Nu te cunosc, spuse Miller.

— Nu face nimic, te cunosc eu, îi răspunse vizitatorul.

Miller se gîndi un timp și apoi își aminti :

— Te-am mai văzut. Erai în casa lui Oster, cu Leon și Motti.

— Exact. Ce-ți mai reamintești ?

— Aproape totul. Memoria a început să-mi revină.

— Roschmann ?

— Desigur. Am vorbit cu el. Voiam să mă duc să chem poliția.

— Roschmann a fugit din nou în America de Sud. Toată afacerea s-a încheiat. S-a terminat complet, înțelegi ?

Miller dădu ușor din cap și protestă :

— Nu complet. Posed date pentru un reportaj senzațional și intenționez să le aștern pe hîrtie.

Zîmbetul de pe fața oaspetelui dispăru brusc.

— Ascultă-mă, Miller. Nu ești decît un amator cam scîrnțit și dacă mai trăiești asta se datorește doar norocului. Nu vei scrie nimic. Am intrat în posesia jurnalului lui Tauber. Nu vei scrie nimic. Am intrat în posesia jurnalului lui Tauber și-l voi duce acolo unde îi e locul. L-am citit astă noapte. În buzunarul hainei tale am găsit fotografia unui căpitan german. Era tatăl tău ?

Miller dădu din cap afirmativ.

— Deci ăsta a fost motivul pentru care ai făcut toate acestea, spuse agentul.

— Da.

— Desigur, într-un fel îmi pare rău. Mă refer la tatăl tău. Niciodată n-am crezut că voi spune asta unui german. Acum să revenim la dosar. Ce e cu el ?

Miller îi istorisi totul.

— Atunci, de ce naiba nu ni l-ai trimis nouă ? Ești un tinerel nerecunoscător. Noi ne-am asumat o mare răspundere infiltrîndu-te printre ei, și cînd ai reușit să obții ceva ai predat totul autorităților germane. Noi am fi putut valorifica informațiile respective mult mai bine.

— A trebuit să trimit materialul prin poștă. Vol ați fost atît de prevăzători, încît nu mi-ați dat niciodată adresa lui Leon.

Josef se înclină, dîndu-i dreptate.

— Așa este. Nu trebuie să faci în nici un chip un reportaj din asta. Nu ai nici o probă. Jurnalul l-ai pierdut și dosarul falsificatorului la fel. Tot ceea ce mai rămîne nu e decît cuvîntul tău personal. Dacă insiști și nu-ți ții gura, nimeni nu te va crede, cu excepția *ODESSEI*, și ea nu te va ierta pentru asta. Pot să lovească în Sigi sau în mama ta. Nu uita că nu e de glumit cu ei. Jocul lor e aspru și neiertător.

— Ce e cu mașina mea ? întrebă Miller.

— Într-adevăr, am uitat să te informez. Desigur, nu știi ce s-a întîmplat cu ea, continuă Josef și îi povesti lui Miller despre soarta *Jaguarului*. Ți-am atras atenția că joacă tare. Mașina a fost găsită, distrusă de flăcări, într-o ripă. Cadavrul din ea e neidentificabil. Potrivit versiunii lansate, ai fost aruncat afară din mașină de un răufăcător pe care l-ai luat de pe șosea. Acesta te-a lovit în cap cu o bară de fier, iar mașina cu care el și-a continuat drumul a căzut în prăpastie și a explodat. Te-a găsit un motociclist și a chemat o ambulanță care te-a transportat la spital. Motociclistul eram eu, dar nimeni nu mă va recunoaște, deoarece în momentul acela purtam o cască și ochelari de protecție mari și colorați. Aceasta este versiunea oficială și va rezista. Pentru a fi sigur, acum două ore am chemat la telefon o agenție de presă germană, pretinzînd că sînt de la spital și am informat-o așa cum ți-am spus.

Josef se sculă și se pregăti să plece, continuînd însă să se uite la Miller, care ședea întins pe pat.

— Ești un nărod norocos, deși se pare că nu-ți dai seama de asta. Am primit ieri la prînz mesajul pe care prietena ta ni l-a transmis, probabil conform instrucțiunilor tale, și am alergat ca un nebun cu motocicleta parcurgînd distanța de la

München pînă la vila de la munte exact în două ore și jumătate. Cînd am ajuns, un tip tocmai se pregătea să te omoare. Am reușit să-l împiedic la timp.

Se întoarse, cu mîna pe clanța ușii :

— Ascultă un sfat de la mine! Încasează-ți asigurarea pentru mașină, ia-ți un *Volkswagen*, întoarce-te la Hamburg, însoară-te cu Sigi și rămîi la gazetărie. Nu te mai amesteca în treburile profesioniștilor.

La o jumătate de oră după plecarea lui Josef, sora îl anunță :

— Vă cheamă cineva la telefon.

Era Sigi, care plîngea și rîdea în același timp. Un anonim o anunțase la telefon că Peter se afla în spitalul din Frankfurt.

— Chiar în acest moment vin spre tine, încheie ea și puse receptorul în furcă.

Peter Miller s-a întors acasă și a început să scrie din nou reportaje despre acele fapte și lucruri care fac plăcere celor ce le citesc în timpul micului dejun sau în orele de relaș.

În loc de epilog

În luna august 1977, au fost publicate două știri preluate de la agențiile internaționale de presă, pe care le reproducem mai jos :

„Criminal de război sub nume fals. Cercetări întreprinse de biroul din Asuncion al Interpolului au dus la concluzia că sub identitatea lui Federico Wegerner, decedat zilele trecute într-un spital din capitala paraguayană, se ascundea criminalul de război nazist Eduard Roschmann, care a ordonat uciderea a 40.000 evrei în regiunea Riga (R.S.S. Letonă), între anii 1941 și 1944" [1].

„Căutat de autoritățile vest-germane, fostul căpitan S.S., răspunzător pentru uciderea a 40.000 de deportați într-un lagăr din Riga, a fost depistat în Paraguay, de unde i s-a cerut extrădarea. Zilele acestea, un ziar din Asuncion anunța moartea sa. Totuși, șeful Centrului de documentare din Viena a victimelor nazismului, Simon Wiesenthal, se îndoiește de veracitatea știrii de mai sus, după informațiile sale Roschmann fiind ultima dată depistat în altă țară din America de Sud" [2].

---

[1] *Scînteia* din 21 august 1977. (N.R.)

[2] *Lumea*, nr. 35, din 26 august 1977, pag. 30. (N.R.)

Redactor : căpitan GHEORGHE VARGA
Tehnoredactor : sergent major COSTEL CRIŞAN

Comanda nr. 447809.
C. nr. 757/1977
Dat la cules : 22.12.1977
Bun de tipar : 03.10.1978
Lucrarea conține 176 pagini